

"Bütün sorunları işçi sınıfının bilinci ve mücadelesiyle çözebiliriz!"

Petrol-İş, TÜPRAŞ Aliağa İş Yeri Temsilcisi **Veyse Gündüz**'le konuştuk.

s.8

"İşçi kıyımı ne demekmiş göstereceğiz!"

DEV TEKSTİL'e üye olduğu için işten atılan **Onur Eyidoğan**'la konuştuk.

s.9

"Bir araya gelmediğin sürece yokluğa mahkum edilmeye devam edersin"

İşten atma saldırısına karşı direnişte olan **MSC/Medlog işçileri** ile konuştuk.

s.20

"Patronlar nasıl birleşip savaş açıyorsa işçiler de birleşmelidir"

İÜ Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde işten atılan **Cemal Bilgin**'le konuştuk.

s.21

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2016 / 40
28 Ekim 2016 * 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak1.net

**Emperyalist savaşa,
ırkçı / mezhepçi kışkırtmalara karşı**

**Birleştirici
tek seçenek
devrimci direniş
çizgisidir!**

3

**Ortadoğu, Türkiye ve
Kürt sorunu**

Gelişmeler gösteriyor ki, bölgemiz emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin yürüttüğü kirli politikalarla büyük bir yıkıma doğru sürükleniyor.

16

**Gözaltı ve azgınlaşan
polis şiddeti**

İstanbul Üniversitesi (İÜ) direnişçisi Buse Bayram ve DGB'liler 25 Ekim'de yaşadıkları gözaltı saldırısını ve işkenceyi anlattı.

22

**Fransa ve Türkiye:
OHAL ipinde iki cambaz**

OHAL de, faşizm, askeri faşist diktatörlük, başkanlık, parlamentarizm gibi burjuva devlet biçimlerinden sadece birisidir.

Tırmanan siyasal gericilik ve zor döneme devrimci hazırlık

s.12

"İsyanın sonu, yaratıcılığın sınırı yoktur!"

s.19

Emperyalist savaşa, ırkçı/mezhepçi kışkırtmalara karşı..

Birleştirici tek seçenek devrimci direniş çizgisidir!

Ortadoğu'da toplumsal devrim dinamiklerinin en güçlü olduğu ülkelerden biri Türkiye'dir. Bu durum öncü işçi-emekçilerle ilerici-devrimci güçlere özel sorumluluklar yüklüyor. Hem dinci iktidarın yayılmacı saldırganlığına karşı direnme, hem etnik/dinsel/mezhepsel ayrımları körükleyen politikalara karşı ödünsüz bir duruş sergileme zorunluluğu var. Zira bu topraklarda ortaya konacak olan "işçilerin birliği halkların kardeşliği" eksenli bir duruş, bölge halklarına örnek olabilir, çıkış yolunu gösterebilir.

Ortadoğu halkları ABD emperyalizmi ile suç ortakları tarafından kışkırtılan yıkıcı savaşların ateşinde kavruluyor. Emperyalist/siyonist güçlerin Ortadoğu'yu yeniden dizayn etmek için kışkırttığı bu yıkıcı savaşlar dizisi Irak, Libya, Suriye, Yemen gibi önemli Arap ülkelerinde tarifsiz yıkım ve acılar yarattı. Bölge halkları ise bir bütün olarak bu yıkımların bedelini ödüyor. Bu uğursuz savaşın odağında halihazırda iki kadim kent olan Musul ile Halep bulunuyor.

Cihatçı çeteleri bu kentlere yerleştiren ABD ile işbirlikçileri yıkıcı savaşlarını "teröre karşı savaş" diye yutturmaya çalışıyorlar. Oysa bu güçler cihatçı çeteleri yaratıp halkların üstüne salmakla yetinmediler, halen bu katil sürülerini planlı bir şekilde himaye ediyorlar.

ABD İLE SUÇ ORTAKLARI: "SAVAŞ BİTMEYECEK!"

"Musul'u kurtarmak" için savaş başlattığını iddia eden ABD, sırada Suriye'nin Dera kenti olduğunu da ilan etti. Oysa IŞİD Türkiye-Suudi Arabistan-Katar üçlüsünün desteği ile Musul'u işgal ettiğinde Obama, "ABD Irak'ta yeni bir savaşta taraf olmayacak" açıklamasını defalarca tekrarlayarak cihatçı çetelere yeşil ışık yakmıştı.

IŞİD'i hem Musul hem Dera'ya yerleştiren bizzat ABD ile işbirlikçileridir. Şimdi "Musul'u, Dera'yı kurtarmak"tan söz etmeleri iğrenç bir yalan olmanın ötesinde, yıkıcı savaşları derinleştirme, dinsel, etnik, mezhepsel ayrımcılığı körükleme, ülkeleri bölüp parçalama planının bir parçasıdır aynı zamanda. Arap ülkelerini daha da yıpratmak, toplumsal gelişimin dinamiklerini tahrip etmek, İsrail'in etrafında güçlü devlet bırakmamak için de çaba sarf eden ABD, çatışmanın tarafı olan Rusya ile müttefiklerini zayıflatmaya odaklanıyor. Bu savaş ile ABD, Rusya

ile giriştiği jeopolitik rekabette kaybettiği mevzileri kazanmasa bile, savaşı uzatarak rakiplerini yıpratmayı hedefliyor. Bu yıkıcı savaşın ağır bedelini ise yazık ki, bölge halkları ödüyor.

MEZHEPÇİLİKTE BAŞKA 'SİĞINAK', IŞİD'DEN BAŞKA 'DAYANAK'LARI YOK

Emperyalist şeflerden Suudi şeyhlerine, T. Erdoğan'la müritlerinden cihatçı çetelere, körfez şeyhleri güdümündeki petro-dolar medyasından yandaş medyaya... "Ultra gerici koalisyon" oluşturan bu güçler tarafından ortak bir retorik oluşturulmuş durumda. Ortadoğu'da sınıflar, uluslar, ülkeler kalmamış gibi konuşan bu gericiler korusu halkları etnik, dinsel, mezhepsel sıfatlara sıkıştırma hedefleyen iğrenç bir dil kullanıyor. Vahşi paylaşım/yağma savaşlarını "Şia yayılmacılığına karşı Sünnilerin hamiliği" diye yutturmaya çalışan bu koalisyon, bu zehirli ideolojiyi yayarak halkları birbirinin celladı haline getirmeyi hedefliyor. T. Erdoğan'ın yaptığı gibi, iğrenç bir mezhepçi söylem kullanıp karşıtlarını mezhepçilikle suçlamak ise, adeta kural haline getirilmiştir.

Bu ultra gerici söylemin sığınağı din/mezhep olduğu için, çatışma alanındaki esas dayanağı ise cihatçı barbar çetelerden başkası değil. Zaten olmaz da. Zira Körfez şeyhleri tarafından milyarlarca dolar akıtılmasına, etnik mezhepsel temelli vahşi katliamlar yapılmasına rağmen, halen halkların aktif taraf oldukları bir din/mezhep savaşı başlatılmadı. Bu yönde suç işleyenler ise cihatçı çetelerle onları himaye eden emperyalist/siyonist güçler, bölgedeki işbirlikçileri, medyadaki tetikçileridir.

"Uygar batı", yani ABD-AB ile suç ortaklarının IŞİD, El Nusra ve türevlerini korumak için histerik bir çaba içinde olmaları hem bu çetelerin mezhepçi söylemin

dayanağı olan suçlara imza atmaları hem alanda bunlardan başka bir dayanaklarının bulunmamasından kaynaklanıyor. Suriye ile müttefiklerinin Halep'i cihatçılardan temizleme kararının ABD ile AB emperyalistlerinde yarattığı telaş, Musul'u işgal eden IŞİD çetelerinin Suriye'ye transfer edilmesi için hazırlanan plan, emperyalistlerle işbirlikçilerinin bu çeteleri koruyabilmek için ellerinden geleni artlarına koymayacaklarına işaret ediyor.

EMPERYALİZME VE İŞBİRLİKÇİLERİNE KARŞI MÜCADELEYE!

Emperyalist saldırganlık ve savaşın öncelikli hedefi yukarıda adını andığımız ülkeler olsa da, gelişmeler tüm bölge halklarının geleceğini doğrudan tehdit ediyor. ABD sarsılan hegemonyasını güçlendirmek uğruna çatışma ve savaşları körüklerken, Rusya oluşan yeni güç dengesinin artık kabul edilmesi gerektiğini savunuyor. Osmanlı'nın yayılmacılığına özenen T. Erdoğan'la müritlerinin dinci sermaye iktidarı ise, yıkıcı savaşın en arsız taraflarından biridir. ırkçı-mezhepçi söylemin uç örneklerini sergileyen AKP şefi, yayılmacı/sömürgeci ecdadına özendiğini uluorta dillendiriyor, "Halep bizim/Musul bizim" gibi akla ziyan laflar ediyor.

Hal böyleyken Ortadoğu'da toplumsal devrim dinamiklerinin en güçlü olduğu ülkelerden biri Türkiye'dir. Bu durum öncü işçi-emekçilerle ilerici-devrimci güçlere özel sorumluluklar yüklüyor. Hem dinci iktidarın yayılmacı saldırganlığına karşı direnme, hem etnik/dinsel/mezhepsel ayrımları körükleyen politikalara karşı ödünsüz bir duruş sergileme zorunluluğu var. Zira bu topraklarda ortaya konacak olan "işçilerin birliği halkların kardeşliği" eksenli bir duruş, bölge halklarına örnek olabilir, çıkış yolunu gösterebilir.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2016/40 * 28 Ekim 2016 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK

Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15

Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak1.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Ortadoğu, Türkiye ve Kürt sorunu

Emperyalist güçlerin hegemonya mücadelesinin arenasına dönen Ortadoğu tam bir karmaşa içerisinde. Bölgede ABD ile Rusya arasında kıyasıya bir kavga var. Emperyalist güçler üstünlüğü ele geçirmek için hamle üstüne hamle yapıyorlar. Kavganın düğüm noktası ise Suriye'dir, daha somut olarak da Halep'tir. Halep'te kimin galip geleceği, Suriye'nin geleceğinin nasıl ve kimin çıkarlarına göre şekilleneceğini belirleyecektir.

Nüfuz mücadelesinin bir başka alanı da Irak, somut olarak da Musul'dur. ABD Kasım ayındaki başkanlık seçimleri öncesinde başlatmış olduğu Musul seferine de büyük önem veriyor ve kesin olarak kazanmak istiyor. Burada tüm hedeflerine ulaşırsa eğer, Halep'te yarım bıraktığı hesabı görmeye daha güçlü gireceğini düşünüyor. ABD'nin Merkezi Irak Hükümeti ve Barzani'nin Peşmerge kuvvetleri ile sürdürdüğü Musul seferi şimdilik ciddi bir direnişle karşılaşmaksızın devam ediyor.

Kavganın kızıştığı bir diğer alan ise Yemen'dir. Yemen'deki kanlı iç savaş devam ederken, Suudilerin aktif desteğini arkasına alan kan dökücü Yemen rejimi Husiler karşısında tam bir acz içerisinde. Yemen'deki stratejik çıkarlarını tehlikede gören ABD, iç savaşa dolaysız müdahale aşamasına gelmiş bulunuyor.

SERMAYE DEVLETİNİN SÖMÜRGEÇİ HAYALLERİ

Bölgenin en hareketli ülkelerinden birisi de Türkiye'dir. Tayyip Erdoğan'ın dümenini tuttuğu Türk sermaye devletinin günümüzdeki en önemli sorunlarından birisi ise Kürt sorunudur. Elbette tarihsel ve toplumsal bir zemin üzerinden cereyan eden bu sorun yeni değildir. Fakat, son dönem yaşanan gelişmeler, Kürt sorununa bölgesel bir mahiyet kazandırmıştır. Dolayısıyla çözümünü de bölgesel düzeyde dayatmaktadır. Bu bağlamda Suriye ve Irak'taki gelişmeler Türkiye'deki Kürt sorununun kaderini de belirleyecektir.

Bu nedenle, Türk sermaye devletinin bölge üzerinde yürüttüğü

saldırgan ve maceracı politikalarında yeni Osmanlılık olarak kodlanan yayılmacı eğilimlerinin yanı sıra, Kürt sorunu çok özel bir yerde durmaktadır. Özellikle Suriye ve Irak sürecinde.

Bilindiği üzere Türk sermaye devleti ABD'nin izni ve Rusya'nın rızası ile başlattığı Cerablus seferini, "sınırlarındaki terörist saldırıları engellemek", "İŞİD'e karşı mücadele etmek" ve "Suriye'nin toprak bütünlüğünü korumak" yalanları ile gerekçelendirmişti. Gerçekte ise bölgesel bir mahiyet kazanan Kürt sorununa bu düzlemde müdahale etme kaygısı Cerablus işgalinin önemli hedeflerinden birisi olarak şekillendi. Keza "Fırat Kalkanı" olarak tanımlanan işgal hareketinin gerçek hedefi YPG şahsında Kürtlerdi, Rojava şahsında da Kürtlerin kazanımlarıydı.

Cerablus işgali başlayalı iki ay oldu. Ne var ki, aradan geçen süre içerisinde sermaye devleti tarafından İŞİD'e atılmış tek bir mermi bile yok. İşgalci Türk

ordusu ve ona ait özel kuvvetler ilk andan itibaren silahlarını dosdoğru YPG'ye ve Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı köylere çevirdiler. YPG ile zaman zaman şiddetli çatışmalar halinde geçen bu saldırılar aralıksız devam ediyor.

Şimdi de hedefte Efrin var. Türkiye sınırının Efrin'e bakan tarafında yoğun bir askeri yığınak yapılıyor. Öte yandan da, "YPG Menbiç'ten çıksın" denilerek ABD'den Menbiç operasyonu için izin koparılmaya çalışılıyor. "ABD bize söz verdi. Sözünü yerine getirsin. Getirmese biz tek başına Menbiç'e gireriz" minvalinde sözlerle ABD'ye efelenen sermaye devleti, Rusya'yı da koz olarak kullanmaya çalışıyor.

Benzer tutum ve yaklaşımları Musul sürecinde de ortaya koyan sermaye devleti bu yönlü efelenmelerini hâlâ sürdürmektedir. Bu çerçevede, "Musul bizmidir. Ecdadımızın toprağıdır. Bir Sünni kentidir. Musul'un gerçek sahipleri Arap, Türkmen ve Kürt sünnileridir" mealinde ırkçı, şoven ve mezhepçi açıklamalar

yapmaktadır.

Türk sermaye devleti ve onun dümenini elinde tutan Erdoğan'ın küstah açıklamalarının ve provokatif kimi icraatlarının bir ciddiyeti yoktur. Zira ABD'nin izni ile Cerablus işgali başlatılabilmıştır. Emperyalistlere özgü bir ikiyüzlü manevra ile onu Musul seferinin dışında bırakan da ha keza ABD'dir. ABD bununla da kalmamış, Türk sermaye devletinin Başika'daki varlığını illegal olarak nitelmiştir. Ve en son olarak, ABD Dışişleri Bakanı J. Kirby, Türk devletini, fevri icraatları ile "İŞİD'e nefes aldirmek"la suçlamış ve bundan böyle bu tür icraatlara izin verilmeyeceğini belirtmiştir. Bunlar, efendi ile uşak arasındaki ilişkinin tabiatı gereğidir.

ÇÖZÜM EMPERYALİZME KARŞI DEVRİMCİ SINIF MÜCADELESİNDE

Gelişmeler gösteriyor ki, bölgemiz emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin yürüttüğü kirli politikalarla büyük bir yıkıma doğru sürükleniyor. Bu yıkımın en ağır faturasını ise emekçi halklar ödüyor.

Başta Kürt halkı olmak üzere, emperyalistlerin bölge halklarına yaşattığı tarifsiz acıların son bulması ise, Ortadoğu'da işçi sınıfı ve emekçilerin önderliğinde yükseltilecek anti-emperyalist mücadele ile sıkı sıkıya bağlı olacaktır.

Diyarbakır ve Bitlis'te yasaklar

Kürdistan'da baskı ve saldırılarına devam eden sermaye devleti sokağa çıkma yasakları koymaya devam ediyor.

Diyarbakır Valiliği tarafından yapılan açıklamada Diyarbakır'ın 16 köyünde 25 Ekim saat 04.00 itibarıyla ikinci bir

duyuruya kadar sokağa çıkma yasağı ilan edildiği duyuruldu.

Bitlis Valiliği tarafından yapılan açıklamada da, merkeze bağlı Aşağı Ölek ve Yukarı Ölek köyleri için 24 Ekim'den itibaren sokağa çıkma yasağı ilan edildiği bildirildi.

Darbe fırsatçıları darbeleri soruşturamaz!

15 Temmuz darbe girişimi başarılı olmadıysa da, Gülen cemaatinin eski partneri AKP iktidarı kendi darbesini gerçekleştirdi. Öncelikle “Gülen cemaatini devletten temizleyeceğiz” bahanesi ile OHAL ilan edildi. Bu aynı süreç içerisinde darbe girişimini fırsata çeviren AKP iktidarı bütün bir toplumu zapturapt altına almak için kolları sıvadı. Her türlü baskı ve keyfiyetin önünü açtı, işçi ve emekçileri hedef alan sosyal-iktisadi saldırılar bir bir hayata geçirilmeye başlandı.

AKP, öncelikle devlet içinde “temizlik”e başladıysa da, asıl hedefinin toplumsal muhalefetin güçten düşürülmesi ve sömürünün önündeki engellerin kaldırılması olduğunu çok geçmeden göstermiş oldu. İşçi direniş çadırlarına yapılan saldırılar, KESK üyesi öğretmenlerin açığa alınması, asılan grev kararlarının sendikal bürokrasinin yardımı ile indirilmesi, muhalif basın organlarının kapatılması, devrimci tutsaklara yönelik işkence ve sürgün olayları, basın, toplanma ve örgütlenme hakkına getirilen keyfi yasaklar vs... Uzayıp giden bu listeyi rahatlıkla uygulamak için ise ihtiyaç duydukları araç sermaye devletin kurumları oldu. Bunların başında da TBMM ve Anayasa Mahkemesi (AYM) geliyor.

AKP’Yİ “AK”LAMA KOMİSYONU

Öncelikle belirtmek gerekir ki, AKP’nin darbe ile temelden bir derdi yoktur. Evet, düzen içi çıkar çatışmasının geldiği nokta itibarıyla intikam ateşi ile yanmaktadır fakat bu ateşin şerrinden de korkmakta, bu ateşle birlikte kül olmaya niyetli gözükmemektedir. Cemaat ile bağlantılı diyerek öğretmenleri, işçileri soruşturma kapsamına almakta bir beis görmeyenler devletin tepesinde “kandırıldık” çılgınlıkları atmaktadır. İşin ucunun kendilerine gelmemesi için yalana ve aldatmacaya başvurmaktadırlar.

Soruşturmalar, tutuklamalar toplumsal muhalefete yönelerek devam ederken, AKP hükümeti göstermelik komisyonları ile darbeyi görünüşte “soruşturmakta” bu göstermelik komisyon üzerinden kendisini “ak”lamaya çalışmaktadır.

15 Temmuz’un ardından kurulan “darbe araştırma komisyonu” tam da bu işlev üzerinden hareket etmektedir. Çalışmalarına başlayan ve medyanın ilgi konusu olan komisyonun şimdiye dek darbe gecesini yaşayan hiç kimseyi ifadeye çağırılmaması, örneğin en tartışmalı isimlerin başında gelen Hakan Fidan’ın listede yer almaması, yanı sıra komisyon başkanının ve bazı üyelerinin eski cemaatçi olması komisyonun asıl işlevini gözler önüne sermektedir.

Erdoğan başlatılan soruşturmalar ve art arda gelen tutuklamaların sonrasında “at izi it izine karışmış” diyerek aslında tek bir gerçeğe, cemaat ile aynı kalıptan döküldükleri gerçeğine işaret etmiş oldu. Aynı kalıptan dökülenler ve birbirlerine bin bir çıkar bağı ile bağlı olanlar 15 Tem-

muz’u aydınlatamazlar. 15 Temmuz’un ardında cemaat olduğu kadar AKP hükümeti de vardır. Aynı anlama gelmek üzere, 15 Temmuz’un ardında yekpare kapitalist sistemle özdeşleşen rejim krizi vardır. Bu sebeple “darbeyi soruşturuyoruz!” söylemi koca bir yalandan, göz boyamadan ibarettir.

KAPİTALİST SİSTEMDE YARGI TARAFSIZLIĞI KÂĞIT ÜSTÜNDE!

Meclis eliyle göz boyamaya devam eden AKP hükümeti, diğer bir yandan toplumsal muhalefeti bastırmanın ve sömürüyü derinleştirmenin yolu olarak KHK’lara sarılmış durumda. Bu aracı elinden almak isteyenlere karşı ise kendisinin ilan ettiği OHAL’in yine kendisine verdiği ucu açık yetkilere bel bağlamaktadır. AYM ise bu noktada AKP hükümetinin yardımına koşmaktadır. OHAL sürecinde çıkarılan KHK’lara dönük çeşitli itirazları reddeden AYM, zamanında Erdoğan’ın “taraf olmayan bertaraf olur!” sözünü

“Erdoğan’ın tarafında olmayan bertaraf olur!” biçiminde somutlayarak tarafını seçmiştir.

Düğmesiz cüppelerinin önünü ilikle-meye kalkışan bir yargı sisteminden de ancak böylesi bir itaat beklenebilir.

“AYDINLANMANIN” KOŞULLARI BU DÜZENDE DEĞİL!

Kapitalist sistem yolsuzluklarla, kirliliği, anlaşımlarla, her türlü darbe ile hesaplaşamaz; sefaleti, iş cinayetlerini, katliamları, savaşları önleyemez. Zira kapitalist sistemin doğası bu olguları döne döne üretir. Kurulu düzen içerisinde onun yarattığı sorunlarla hesaplaşmaktan bahsedenler yalnızca toplumu, işçi ve emekçileri kandırmaktadırlar. Bugün AKP ve ardına aldığı düzen muhalefeti-nin yaptığı tam olarak budur.

Hesaplaşma günü elbet gelecektir. 15 Temmuz gecesinde yaşananların iç yüzü gibi, bu topraklarda aydınlatılmayı bekleyen sayısız provakasyon vardır. Sermaye devletin karanlık masalarında tezgahlanan Roboski, Sivas, Maraş, Çorum, '77 1 Mayıs'ı, Soma, Ankara, Suruç, Diyarbakır vb. yüzlerce katliam hâlâ aydınlatılmayı beklemektedir. Özetle; bu düzenden hesabını soracağımız sayısız olay önümüzde durmaktadır. Ve bu hesaplaşma ne düzen güçlerinin sahte komisyonları, ne de ona biat eden kurumları aracılığıyla olacaktır. Hesaplaşma ancak ve ancak tüm bu acı ve sömürünün asıl kaynağı olan sermaye düzeninin yıkılması ile kurulacak olan işçi sınıfının iktidarı altında gerçekleşecektir. Ancak böylesi bir iktidar hiçbir çıkar hesabı gütmekten yaraya neşter vuracaktır.

İstanbul Barosu’nda seçimler sonuçlandı

İstanbul Barosu seçimlerinde 23 Ekim günü yapılan oylama sonucunda baro başkanlığını Önce İlke Çağdaş Avukatlar Grubu adayı avukat Mehmet Durakoğlu kazandı.

Haliç Kongre Merkezi’nde gerçekleştirilen seçimler sabah saatlerinde TBMM Başkanı İsmail Kahraman’ın protosuna sahne oldu.

Kahraman’ın Che Guevara için “eşki-

ya” sözünü kullanması Özgürlükçü Çağdaş Avukatlar Grubu tarafından hepimiz “Hepimiz Che’nin yoldaşlarıyız!”, “Katil Kahraman barodan defol!” sloganıyla karşılandı.

Tepkilerin ardından Kahraman salonu terk ederken; gerici Hukukun Üstünlüğü Platformu’nun Kahraman’ı protesto eden avukatlara sataşması gerginlik yarattı.

Daha sonra oy kullanma işlemine geçilen seçimlerde 36 bin 483 üyeden 23 bin 921’i oy kullandı.

Oylama sonucunda Önce İlke Çağdaş Avukatlar Grubu adayı avukat Mehmet Durakoğlu 13 bin 19 oy alarak başkan olurken; Özgürlükçü Çağdaş Avukatlar Grubu adayı Several Ballıkaya Çelik 3 bin 423 oy, Hukukun Üstünlüğü Platformu adayı Mehmet Sarı 3 bin 40 oy, Avukat Hakları Grubu adayı Ömer Kavili 2 bin 740 oy ve İstanbul Milliyetçi Avukatlar Grubu adayı Ali Rıza Kaplan da bin 699 oy aldı.

CHP tipi muhalefet!

Bugün Türkiye ekonomik ve siyasal yönleriyle ele alındığında ciddi kriz koşulları içerisinde bir ülkedir. İşçi ve emekçilerin ağır sömürü altında canı çıkmakta, işsizlik gün be gün tırmanmaktadır. Irkçılık, yayılcılık körüklenerek ülke sıcak bir savaş ortamına sokulurken, Kürt halkına uygulanan zulmün dozu giderek artmakta, var olan hak ve sınırlı özgürlükler dahi askıya alınmakta, toplumsal muhalefet kesimleri baskılanmaktadır. Henüz hedefini netleştirmemiş olsa da, toplum ölçeğinde büyük bir öfke birikmektedir. Erdoğan AKP'sinin toplumu geren siyaseti, emperyalist efendileri bile çileden çıkaran tutarsız çıkışları ise işin tuzu biberi olmaktadır. Böylesi bir düzen gerçekliğinde, öfkenin düzen dışı kanallara akmaması için birilerine de "dengeleyici", "düzen koruyucusu/kollayıcısı" roller düşmektedir. Düzen partilerinin bu işlevi ve ortak refleksi ortadadır. Tıpkı bir arabanın lastikleri gibi... Ülkenin emperyalizmle kurduğu bağımlılık ilişkilerinin gerektirdiği görevler ve sermayenin ihtiyacına uygun düzenlemeler konusunda, Kürt halkına yönelik kirli savaş politikalarında bu ortak refleksleri görebilmekteyiz.

Ancak burada sol söylemleri istismar eden CHP tipi muhalefet üzerinde bir kez daha durmakta fayda vardır. Son dönemde gerek anayasa ve başkanlık tartışmalarında, gerekse OHAL'in "FETÖ"nün ötesinde geniş kesimleri hedef alması konusunda CHP, AKP karşısında sanki bir muhalif odak rolündedir. Kılıçdaroğlu; "Ben ve partim cadı avı mağdurlarının sonuna kadar yanındayız!" diyerek OHAL mağduru kesimlere kendisini alternatif olarak göstermekte, seçim süreçlerinde bu kesimlerin desteğini alma hesabı yapmaktadır. Oysa aynı CHP, AKP'ye bu fırsatı kendi elleriyle vermiş, "Yenikapı ruhu"nun figüranı olmuştur. Hatta fiilen meclisi gereksizleştirerek KHK'larla ülke yöneten Erdoğan'ı mecliste alkışlayarak bu desteğini sürdürmüştür.

CHP, muhalefetini sembolik sınırlarda tutmaya gayret göstermektedir. Zira ken-

disinin geleceği de bu düzene bağlıdır, yaptığı muhalefet "limitleri aşarsa" gelişmelerin seyrini geri döndürmek zor olabilir. Tıpkı Haziran Direnişi döneminde olduğu gibi. O zamanlar alanlarda olmadığının altını çizen bir CHP gerçekliğidir söz konusu olan.

CHP bir düzen partisidir. Kurulu kapitalist düzenin devamı için çalışmaktadır. Bundandır ki CHP ne NATO'ya karşıdır, ne de ülkedeki ABD üslerine. Ne kirli savaş politikalarına muhalefet etmiştir ne de savaş tezkerelerinin geçmesine. Fırat Kalkanı operasyonu için AKP'ye tam destek vermiştir. Bir taraftan ülkede Aleviler oy deposu olarak görülürken, Suriye'de Alevileri katleden ÖSO güçleri desteklenmektedir. Irak'ta asker bulundurulmasına karşı değildir. AKP döneminde sermayeye bir lütuf olarak sunulan kölelik yasaları geçerken -ki bunun son örneği kiralık işçilik olmuştur- ses çıkarmamıştır. Aynı şekilde BES dayatmasıyla emekçilerden yapılacak kesintiler de onun sorunu olmamıştır. Daha pek çok alandan örnekler verilebilir. Belki de kendi belediyelerinde işçilerin işten atılması karşısında göster-

diği "muhalefet" örneği, onun ne türden bir parti olduğunu özetlemektedir.

Şimdi de "Demokratik bir ülkenin örgütlenmeden geçtiğini" hatırlayan CHP'li Veli Ağbaba; "Her ilimizde emeğe, emekçiye, çalışana yönelik saldırıların karşısında olacağız" demektedir. 1970'lerin Ecevit örneği hatırlatılarak, bu yolla hükümet olma umutlarını "Bugün Türkiye'nin emek mücadelesine, güçlü bir sendikal harekete ve buradan çıkan enerjiyi iktidara taşıyacak bir atmosfere ihtiyacı vardır" şeklinde açıklamaktadır.

CHP'nin emek mücadelesine dair söylediklerinin ikiyüzlülüğü ayrı bir tartışma konusudur. Ancak işçi ve emekçilerin kölelik koşulları artarken hiç ses çıkarmayan CHP'nin bu zamanlaması bir tesadüf müdür? İşçi ve emekçilerin kırıntı düzeyde kalmış haklarına dahi göz dikilmişken; gerek krizin gerekse kirli savaş politikalarının yarattığı ağır sorunlar karşısında biriken tepkileri yedeklemek, mümkünse bunu oya devşirmek istemektedirler. Sömürüden muzdarip işçiye uzanan bu sosyal-demokrat el esasında vahşi kapitalizme uzatılmaktadır. Siste-

min dengesini özellikle bu noktadan korumak ihtiyacıyla CHP göreve hazırdır.

Tarihte de pek çok örneği olduğu gibi, kurulu düzenin efendileri ve savunucuları sosyal-demokrasiyi sınıf çelişkileri derinleştirdiğinde hatırlamakta, işçi ve emekçilere adres olarak göstermektedir. Esasen Türkiye gibi fazlasıyla kırılan dengeleri olan bir ülkede CHP ile AKP arasında özel bir fark da yoktur. İşte bu zeminde ve bu sınırlarda CHP ile Erdoğan AKP'si arasında geçen tartışmalar sürece, ortada muhalefet varmış görüntüsü ile emekçiler oyalanmaya devam edilecektir.

Özetle CHP mevcut düzenin uyumlu "muhalefet" rolünü yerine getirmekten başka bir işleve sahip değildir. CHP ezilen kesimlerin değil, dolaysız olarak burjuvazinin ve emperyalistlerin çıkarlarının sözcülüğünü yapmakta, geri kalanını da bu çıkarlara yedeklemektedir. İşçi sınıfı ve emekçiler kurtuluşlarını düzen partilerine havale ederek değil, bağımsız sınıf çıkarları etrafında örgütlenerek elde edecektir.

"Çocuk istismarına karşı yasalar ve meclis yetersiz"

Türkiye'de son dönemde yoğun olarak gündeme gelen çocuk istismarına ilişkin veriler basına yansıdı. Ajans Press'in (AP) medyada yer bulan ha-

berler üzerinden derlediği istatistiklere göre her 4 saatte 1 çocuğun istismara uğradığı ileri sürüldü.

İstismar haberleri üzerinden yapılan

değerlendirmeye göre yıl boyunca 3 bin 567 çocuğun istismara uğradığı belirtildi.

Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) çocuk istismarına ilişkin verilerinin eski olduğu göze çarparken, 2014 yılı için yayınlanan rakamlara göre yılda 11 bin 95 çocuk istismara uğruyor. Bu rakamlara göre çocuk istismarının en yaygın yaşan-

dığı yerler ise İstanbul, İzmir ve Adana oldu.

AP tarafından yapılan değerlendirmede ise istismara ilişkin yargı kararlarının basında genişçe yer bulduğu dile getirilirken istismara karşı yasaların ve meclis çalışmalarının yetersiz kaldığına dikkat çekildi.

Kürt halkının iradesi sınanıyor

Kürt halkının iradesine yönelik yeni bir saldırı gerçekleşti. Diyarbakır Belediyesi eşbaşkanları Gültan Kışanak ve Fırat Anlı gözaltına alındı. Hiçbir hukuk insanı, Kışanak ve Anlı'nın tutuklanıp, tutuklanmayacağını söyleyemez. Çünkü yazılı hukukta onların gözaltına alınmasının da, belediye binasının aranmasının da yeri yok. Bu saldırılar sermaye devletinin Kürt halkının iradesine yönelik, yeni ve diğerlerinden daha üst boyutta bir politik saldırısıdır. Kışanak ve Anlı gözaltındayken oluşacak tepkiye göre tutuklanacaklar ya da serbest bırakılacaklar diyebiliriz. Çünkü Diyarbakır Belediyesi eşbaşkanlarının gözaltına alınması, tamamıyla Kürt halkının iradesini net biçimde sınamak için yapılan bir saldırdır.

Daha kayyım atamaları yapılmadan önce onlarca belediye eşbaşkanı gözaltına alınmış, tutuklanmıştı. Ardından belediyelere kayyım atamaları oldu. Şimdiye kadar sermaye devleti bu saldırılarında Diyarbakır Belediyesi'ni "muaf" tutmuş-

tu. Çünkü, hem Diyarbakır'a (Amed) karşı Kürt halkının toplam bir hassasiyeti var, hem de Gültan Kışanak ve Fırat Anlı Kürt halkı için daha özel bir değer taşıyorlar. Bu yüzden önceki saldırılarında Diyarbakır'ı "muaf" tuttular.

PEKİ ŞİMDİ NİYE GÖZALTINA ALDILAR?

Suriye ve Irak'ta Türkiye, şu an, ötelenmiş durumda. Fırat Kalkanı operasyonu başından beri IŞİD'i değil asıl olarak PYD'yi esas alıyordu. Fırat Kalkanı ilk başladığında, "operasyonu birlikte planladık" diyen ABD, Musul'da Türkiye'nin ötelenmesinden sonra, "PYD'nin vurulmasına göz yummayacağız" dedi. Türkiye Ortadoğu'da ötelenirken, Kürtlerin eli güçleniyor. Bu olgu karşısında Türk sermaye devleti Diyarbakır'da Kürt halkının iradesine saldırma ihtiyacı duydu.

Bu saldırı karşısında Kürt halkının tepkisi Türk sermaye devletinin kaldır-

bileceği sınırlılıkta olursa, kaç zamandır beklediği HDP milletvekillerini polis zoruyla ifade almaya götürecek, hatta tutuklayacak. Bu, Ortadoğu'da ve dünyada Türk sermaye devletini şimdikinden daha kötü bir noktaya götürmez. Hatta saldırılarında başarılı olursa, bir iki kınama dışında, kol kola girerler. Burada tek kritik nokta Kürt halkının iradesine sahip çıkıp çıkmaması olacak.

Tek başına Kürt halkının iradesi mi sınanıyor? Öncelikli olarak Kürt halkının iradesi sınanıyor. Ama bu saldırı toplam olarak Türkiyeli işçi, emekçilerdir. Olan ki bu saldırı başarılı olacak olursa, şu an azar azar yapılan sosyal yıkım saldırıları belki de topyekûn olarak yapılmaya başlanacaktır. Diyarbakır'da yapılan saldırıya karşı Türkiyeli işçi, emekçiler "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" sloganını bugün, dünden daha yakıcı olarak ete miğe büründürmek zorundadır.

M. KURŞUN

Diyarbakır'da gözaltı tepkisine polis saldırısı

Diyarbakır Belediyesi Eşbaşkanları Gültan Kışanak ve Fırat Anlı'nın gözaltına alınmasının ardından, Diyarbakırlı emekçiler 26 Ekim sabah saatlerinden itibaren polis ablukasındaki belediye binası önünde toplanmaya başladı.

Belediye binası önünde toplanan kitle, polisin dağıtma çabalarına karşın bir süre sonra belediyenin karşısında bulunan çay ocağına geçerek beklemeye başladı. Ancak polis burada da kitleyi dağıtmaya çalıştı.

Lise Caddesi üzerinde toplanarak belediye eşbaşkanlarının gözaltına alınmasına tepki gösteren yüzlerce kişiye polis tazyikli suyla saldırdı.

Polisin saldırı hazırlığı yaptığı sırada TOMA'nın önüne geçen HDP milletvekilleri Feleknas Uca, Besime Konca ve Ayşe Acar Başaran da çevik kuvvet polislerinin saldırısına uğradı. Polisler kalkan ve coplarla milletvekillerini darp ederken, Uca aldığı cop darbeleri nedeniyle fenalık geçirdi.

Diyarbakır Belediyesi eşbaşkanları gözaltına alındı

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanları Gültan Kışanak ve Fırat Anlı 25 Ekim akşamı gözaltına alındı. Kışanak Diyarbakır Havaalanı'nda uçaktan indikten sonra, Anlı ise evine gelen polisler tarafından gözaltına alındı.

Kışanak ve Anlı'nın gözaltına alındığı saatlerde polis, Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'ni TOMA ve çevik kuvvet ile abluka altına aldı. Belediyeyi basan polis, başta başkanlık katı olmak üzere tüm katlarda arama yaptı. Bu sırada belediye önüne gelen HDP'liler içeriye girmek istedi, polis ise yalnızca 3 avukatın aramaya katılmasına izin verdi. Avukatlar tam olarak katlamadıkları aramaya meşruiyet kazandırmamak için binadan ayrılırken, 9 saat süren aramanın ardından belediyenin hala polis ablukasında olduğu belirtiliyor. Polisin, Kışanak ve Anlı'nın evinde de arama yaptığı belirtildi.

Kışanak ve Anlı'nın ayrı soruşturmalar kapsamında gözaltına alındığını duyuran başsavcılık, Kışanak'ın dosyasında, "PKK/KCK üyesi olma" suçundan yürütülen soruşturma nedeniyle gözaltına alındığını duyurdu. Kışanak'ın Demokratik Toplum Kongresi'ne (DTK) katılmak, burada olağan üye sıfatıyla konuşma yapmak suçunu işlediğini savunan başsavcılık, Diyarbakır merkezde düzenlenen Newroz kutlamasında özerklik çağrısı yapmasını da suç olarak değerlendirdi.

Fırat Anlı'nın dosyasında ise "Devletin egemenliği altındaki topraklardan bir kısmını devlet idaresinden ayırmaya yönelik (TCK m. 302/1) eylemleri" iddiasıyla yürütülen soruşturma kapsamında gözaltına alındığını belirten savcılık, buna gerekçe olarak ise Dicle'de 2014 yılında inşasına başlanan mezarlığa araç gereç tahsis etmeyi gösterdi.

Medya raporu: OHAL'de 118 kapatma, 56 tutuklama!

Çağdaş Gazeteciler Derneği (ÇGD) Ankara Şubesi, 23 Ekim günü Mülkiyeliler Birliği'nde düzenlediği basın toplantısıyla son 3 aylık medya raporunu açıkladı.

ÇGD Ankara Şube Yönetim Kurulu Üyesi Çınar Livane Özel tarafından sunulan raporda 15 Temmuz darbe girişiminin ardından ilan edilen OHAL ile birlikte basına yönelik saldırıların geldiği boyut gözler önüne serildi.

Çınar Livane Özel bu süreçte basına

yönelik saldırılara ilişkin şu istatistiki bilgileri paylaştı: "OHAL sürecinde 118 basın kuruluşu kapatıldı, 184 basın emekçisi gözaltına alındı ve bunlardan 56'sı tutuklandı; 886 basın emekçisi işsiz kaldı, 620 gazetecinin basın kartı, 32'sinin de parlamento kartı iptal edildi."

Özel, Türkiye'nin basın ve gazeteci mezarlığına dönüştüğünü ifade ederek; "Eleştirel habercilik yapan basın organlarına baskılar sistematik hale geldi.

Türkiye'de siyasal ve toplumsal hayat bir darbeden kurtulmuştur ama düşünce, basın ve ifade özgürlüğü darbe üzerine darbe yedi" dedi.

Kapatma, yayın yasağı ile birlikte basın emekçilerinin karşılaştığı işsizlik oranlarına dikkat çekilen raporda CİHAN'dan 60, TRT'den 44, kapatılan radyo, televizyon ve internet sitelerinden 750 kişinin işsiz kaldığı belirtildi.

Muhalef basına erişim engelleri

Basına yönelik baskı ve engellemeleri sürdüren sermaye devleti, Dicle Haber Ajansı (DİHA) ve sendika.org internet sitesini erişime engelledi.

DİHA'nın abone ve okurlarına ulaştığı www.diha-haber.win adresi, 24 Ekim gecesi BTK tarafından 47. kez erişime engellendi. Daha önceki erişim engellerinde resmi karar açıklanmasına karşın,

bu kez BTK sorgulama sayfasında erişim engeline ilişkin herhangi bir karar gösterilmedi.

Aynı gece sendika.org sitesine de erişim engeli yaşanmaya başlarken sendika.org konuyla ilgili şu açıklamayı yaptı: "Dün akşam saatlerinden bu yana kademede sitemize erişim sorunları yaşanmaya başladı. Kısa süre içinde Proxy

olmaksızın Türkiye'den giriş yapmak isteyenler sitemize erişemez oldu. BTK'dan sitemiz hakkında bir erişim engeli kararı olup olmadığına baktığımızda ise 'Herhangi bir erişim engeli kararı yok' kararı karşımıza çıkıyor.

Hem sorunun tanımlanması hem de okurlarımızın yeniden siteye erişiminin sağlanması için çalışmalarımız sürüyor."

Alevilerden TV 10 için eylem

Kanun hükmünde kararname ile kapatılan TV 10 için Aleviler tarafından 22 Ekim günü eylem yapıldı.

Galatasaray Meydanı'nda başlayan eylemde Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF) Yönetim Kurulu Üyesi Aydın Deniz, ana akım medya Alevilerin talep ve sorunlarına sessiz kalırken TV 10'un bunları yansıttığına dikkat çekti. Aydın devamında birçok ülkeden onlarca Alevi kurumunun imzası olan dilekçeyi okudu. Başbakanlığa gönderilecek olan dilekçede şunlar yer aldı: "TV 10'un OHAL kapsamında çıkarılan Kanun Hükmünde Kararname'ye dayanılarak kapatılmasını yanlış buluyoruz. TV 10'u kapatmak biz Alevilerin sesinin kesilmesi anlamına gelmektedir. Bu haksız ve yanlış kararın kabul edilemez olduğunu ve derhal düzeltilerek TV 10'un yayın hayatına kaldığı yerden devam etmesine karar verilmesini talep ediyoruz."

Dilekçenin okunmasının ardından bağlamalar eşliğinde deyişler söylendi. Cumartesi Anneleri'nin de katıldığı eylemde Ali Gülmez'in annesi Selvi Gülmez de deyiş söyledi. Eylem Alevi Gençlik Hareketi'nin (AGH) aşure dağıtımıyla sona erdi. Eyleme İstanbul Üniversitesi direnişçisi Buse Bayram da destek verdi.

Kepenک kapatmaya soruşturma

Dersim'de 16 Ekim günü Pülümür Vadisi'ne yönelik yapılan bombardıman ve sonrasında çıkan çatışmada 13 gerillanın yaşamını yitirmesi üzerine kent merkezindeki tüm esnaflar, savaş politikalarına dönük tepkilerini 21 Ekim günü kepenk kapatarak gösterip, hayatı durdurmuştu.

Dersimlilerin de bu protestoya destek vermesi üzerine hemen harekete geçen Cumhuriyet Başsavcısı'nın mahallelerinde kepenk açmayan esnaf hakkında soruşturma açtığı bilgisi yansıdı. Valilik ise kent genelinde toplu olarak kepenk kapatılmasını yasakladı.

Kepenک kapatan esnaflar da, çok sayıda kent sakini ile birlikte ifade için il polis müdürlüğüne çağrıldı, aralarından bazıları gözaltına alındı. Kentte ifadeye gelmeleri için aranan 6 kişinin de, ifadeye gitmemeleri üzerine polis zoruyla gözaltına alınarak karakola götürüldükleri öğrenildi. Karakola götürülen bu kişilerin telefonlarına el konuldu.

“Bütün sorunları işçi sınıfının bilinci ve mücadelesiyle çözebiliriz!”

Petrol-İş, TÜPRAŞ Aliğa İş Yeri Temsilcisi **Veysel Gündüz** ile TÜPRAŞ'taki toplu sözleşme süreci ve sınıf hareketinin genel durumu üzerine konuştuk.

TİS süreciyle ilgili nasıl bir ön hazırlık yapıldığını ve sürecin nasıl işletildiğini sorduk Gündüz; “TÜPRAŞ'taki hazırlık çalışmaları önceki seneler böyle değildi. Daha önce TÜPRAŞ'taki işçi arkadaşlarımıza taslağın bir örneğini gönderirdik, arkadaşların yazdığı talepleri temsilcilik ve şube yönetimi ile beraber değerlendirir bir taslak çıkartırdık” dedi.

Ancak PETKİM'de ise taslağın temsilciler ve şube yönetimi tarafından hazırlandıktan sonra işçilere sunulduğunu ve revize dildiğini belirtti.

TİS TASLAĞI ORTAKLAŞTIRILACAK

“Bu dönem taslak çalışmasının ortaklaşması amacıyla biz de PETKİM'in yürüttüğü şekilde bir taslak hazırladık. Önümüzdeki hafta arkadaşlarımıza dağıtacağız, 15 günlük bir süre veriyoruz, bu süre içinde önerileri toparlayacağız” diyen Gündüz, temsilci ve şube yöneticilerinden oluşan 12 kişilik ekibin taslağa son halini vererek sendika genel merkezine yollayacağını ve 4 şubeden katılımla iki gün sürecek toplantının ardından 4 rafinerisinin taslağının tek bir taslak haline getirileceğini belirtti.

TÜPRAŞ'ta dört farklı şube olduğunu ve her şubedeki işçilerin yaşadıkları kentlerin sosyo-ekonomik durumuna göre farklı talepleri olduğunu söyledi. Bunun da ortaklaşma sürecini karmaşık bir hale getirdiğini ifade etti.

Sürecin TİS komiteleri üzerinden şekillendirilmemesini “en büyük eksiklik” olarak yorumlayan Gündüz, “İşçinin kendisini sendikanın karar alma süreçlerinin asli bir parçası olarak görmesi lazım” dedi. Bu konuda sendikaların eğitim süreçlerinin yetersiz olduğunu söyleyen Gündüz, “2011 genel kurulunda bizim talebimiz vardı ‘her şubeye bir eğitim

birimi açılın’ diye. Bu talep ekonomik gerekçeler gösterilerek kabul edilmedi” dedi.

Petrol-İş'in özelleştirme sürecinde yeterli tepkiyi ortaya koyamadığını söyleyen Gündüz, TİS süreciyle ilgili de “İşçinin talepleri taslağa yansıyor mu sorusuna ise bu koşullarda tam olarak yansımıyor diye cevap veremem” dedi.

“MESELE TASLAĞA YAZILAN ZAM DEĞİL ARKASINDA NE KADAR DURABİLDİĞİNİZDİR”

Gündüz, zam talepleri için; “Henüz net değil ama oran %20-25 üzerinde tartışılıyor” derken “Mesele oarda yazılan rakam değil, yazılanın arkasında ne kadar durabildiğinizdir” vurgusu yaptı.

Önemli başlıklardan biri olan “kök ücret” konusunda ise mevcut skalada (görev tanımlanması) 120 iş çeşidinin (unvanının) olduğunu belirterek ücretleri belirleyen bu tanımlamanın yeniden yapılmasının önemine dikkat çekti.

Gündüz, iş güvenliği konusunda TÜPRAŞ'ın iyi bir konumda olduğunu ve “Hem işveren temsilcisinin, hem sendikanın hem de işçi arkadaşların içinde olduğu” İSİG kurulu ile bu konuda gerekli önlemlerin alınmaya çalışıldığını ifade etti.

İŞÇİNİN EN ÇOK MÜCADELE ETMESİ GEREKEN KONU “TOPLAM KALİTE ÇEMBERİ”

Mobbing uygulamalarına ilişkin soru- muza ise, “Mobbingin ne olduğu konusunda tam bir bilinç açıklığı yok. Birçok sendikanın bu konuda bir bakışı da yok. Problemin ana kaynağı bu” cevabını veren Gündüz, “toplam kalite” politikalarının işçiyi tam anlamıyla köleleştirme hedefi taşıdığına dikkat çekti. Bu durumun işçiler arasında rekabet yaratarak birliğinin önüne geçtiğini, ancak sendikaların buna karşı bir hazırlıktan uzak olduğunu söyledi.

Koç Holding'in de yönetimi devraldığı ilk gün “personel ve sosyal işler müdürlüğü” tabelalarını değiştirerek “insan kaynakları müdürlüğü” yaptığını söyleyen Gündüz; bunun işçilerin aleyhine bir politika değişikliği olduğunu ve bunu sendika genel merkezine ilettiklerinde “ne olacak” diye yanıt veren sendikacılarla karşılaştıklarını anlattı.

“Genelde şöyle bir algının olduğuna biz de rastlıyoruz. Biz temsilcileri, şube başkanlarını seçeriz, onlar yapılacak ne

varsa yaparlar. Aynı şey ülke yönetimi için de geçerli. Bu nasıl değişir sizce?” sorumuza; “İnsanlar mücadele etmeye ve buradan bir şeyler kazanmaya başladığı andan itibaren yönetmeyi, idare etmeyi öğrenir. Bu bir süreçtir” diye yanıt veren Gündüz, insanların bu mücadelesinin içine girip kazanım elde ettiğinde gücünün farkına vardığına ve örgütlülüğün önemini kavradığına vurgu yaptı.

“MÜCADELE BİR RİSKTİR BUNU GÖZE ALMAK LAZIM”

“Mücadele bir risktir bunu göze almak lazım” diye devam eden Gündüz, sendikaların da bu riski alması gerektiğini ifade ederek; “Sendikaların kendilerini yeniden revize edip genel anlamıyla kime hizmet ettiklerini, hangi amaçla orada olduklarını yeniden gözden geçirmesi gerekiyor” dedi. Sınıf adına değil de düşünülen siyaset adına yapılan tercihlerin önemli bir sıkıntı olduğunu ekledi.

Gündüz, içinde bulunduğumuz siyasal koşulların işçilere, TÜPRAŞ işçisine yansımalarına dair “İşçinin arasında bölünmüşlük duygusu var maalesef” diyerek yanıt veriyor. Öyle ki kiralık işçilik yasasını atölye çalışmasında tartıştıkları sırada AKP'li işçilerin bunu desteklediğini ancak yasanın ne anlam ifade ettiğini bilmediklerini belirtti.

“Bu ülkede yaklaşık 50 yıldır süren bir savaş var” diyen Gündüz, bu savaşla taraflaşma yarattığını belirterek yöneticilerin bu ayrımları kullandığını vurguladı.

“Biz Türkiye’de var olan bütün sorunları işçi sınıfının bilinci ve mücadelesi üzerinden çözebiliriz net olan kısmı bu” diyen Gündüz, emperyalistlerin Ortadoğu’da sürdürdüğü savaşı da teşhir etti. İşçilerin bu savaştan kaçan ve günlük 10 TL’ye çalıştırılan Suriyeli işçileri kendilerine tehdit olarak görmeleri yerine onları ülkelerinden kaçırarak emperyalistleri ve düşük ücrete çalıştıran patronları görmeleri gerektiğine vurgu yaparak “İşçi sınıfı birbirine düşman olmamalı, işçi sınıfının tek düşmanı var emperyalizmdir, sömürgeciliktir” dedi.

“SENDİKACILIK BİR MESLEK HALİNE GELMİŞ!”

Emeklilik yaşının yükseltilmesinden, sağlığın ve eğitimin tamamen ticarileştirilmesine kadar hayata geçirilen sosyal yıkım saldırılarına değinen Gündüz, sendikaların özel hastaneler, okullarla yaptıkları anlaşmaları eleştirdi. Petrol-İş

Sendikası'nın da benzer anlaşmalar yaptığını belirterek şunları söyledi: “Şimdi buna karşı olması gerekirken bunu yapan sendika işçiye ne anlatabilir. Sendikalar varoluş nedenlerini unuttu. Bu ülkede en kötü olan şey sendikacılık bir meslek haline gelmiş. Yani bir iş kolu gibi. Sendikacılık bir meslek değil çok değerli bir şey yani adı üstünde işçi temsilcisi.”

“TÜPRAŞ ve PETKİM’de grev yasak. Oysa bu sözleşmenin sert geçmesi ihtimali de var. Sendikanın ve işçilerin bu konuda yeterli hazırlığa sahip olduklarını düşünüyor musunuz?” sorumuza ise Gündüz şu şekilde yanıt verdi:

“Hiçbir hazırlığı yok desem çok yersiz olmaz. Çünkü böyle bir şeyi öngörmüyorlar. PETKİM, TÜPRAŞ, Türkiye Petrolleri, BOTAŞ gibi kurumlar hayati öneme sahip kurumlar. Grev yasağının olup olmamasının hiçbir önemi yok. Biz daha önceden de yaşadık, grev yapmadan da çok ciddi eylemler yapabilirsin. Grev hakkına sahip olmak iyi bir şey midir, iyi bir şeydir. Ama grev olamadı diye ağlayacak halimiz de yok. Yasaya sıkıysan hiçbir şey yapamazsın. Ama sınıfın gücü üzerinden düşündüğün zaman çok şey yapabilirsin.”

SENDİKALAR KAVGAYA GİRMEK, RİSK ALMAK İSTEMİYOR

Türkiye’de genel olarak sendikaların TİS süreçlerinde bir hazırlığı olmadığını söyleyen Gündüz, sendikaların kavgaya girmek ve risk almak istemediklerini söyleyerek “Hazırlıklı olmayan, riskleri göze almayan bir sendikal anlayışın sahada başarılı olma şansı yoktur” dedi. Kendi sendika merkez yönetim kurulunun aldığı kararların ve davranış biçiminin burada çok önemli olduğuna dikkat çekti.

Gündüz’e son olarak neler söylemek istediğini sordukumuzda ise; sınıf mücadelesinin TİS süreçlerine sığmayacağını, sorunların bütün işçileri kapsadığını ve bu bütünsellik içinde bir mücadelenin yürütülmesi gerektiğini ifade etti. İşçi sınıfının yaşadığı temel sıkıntıların tek tek fabrikalardaki, iş yerlerindeki mücadeleyle değişmeyeceğini söyleyen Gündüz, bu sorunların devlet üzerinde yaratılacak bir baskıyla çözülebileceğini söyledi. Bunun için de sendika konfederasyonlarının bu baskıyı yaratacak güç ve bakışa sahip olması gerektiğinin önemine işaret ederek; “Bağımsız bir sınıf sendikacılığı yaratabilmek için bağımsız bir işçi sınıfı yaratabilmek gerekiyor” dedi.

“Uğur Konfeksiyon'a işçi kıyımı ne demekmiş göstereceğiz!”

DEV TEKSTİL Sendikası'na üye olduğu için işten atılan Onur Eyidoğan'la süreç hakkında konuştuk...

- Uğur Konfeksiyon'da çalışırken DEV TEKSTİL'e üye olduğunuz için işten atıldınız. Ünlü markalara üretim yapan, Türkiye'de kendi alanında 2013'te ihracat şampiyonu olan bir fabrikada çalışıyordunuz. Öncelikle fabrikanızla ve çalışma koşulları ile ilgili bilgi verebilir misiniz?

- Fabrika üç vardiyalı olarak çalışıyor. 07.00-15.00, 15.00-23.00, 23.00-07.00 ve bir de sabit vardiya 08.00-18.00. Uğur Konfeksiyon entegre bir tesis. İkitelli, Bayrampaşa, Güngören ve Sapanca'da şubeleri var. Ben İkitelli şubesinde idim. Hazırlama bölümünden ipliğine, dokumasından dikimine, ütüsünden paketine kadar hepsi bir bina içerisinde gerçekleştiriliyor, yutduğuna gönderiliyor. İngiltere'ye, İspanya'ya, Almanya'ya, Hollanda'ya vs. Marks and Spencer'dan Next'e, River Island'dan Miss Selfridge'ye, Zara'dan Pull and Bear'a, Esprit'ten Mexx'e, Mango'dan Koton'a, LC Waikiki'den De facto'ya, Dolce&Gabbana'dan Sainsbury'e, Tiffi'den Tommy Hilfiger'e kadar ismini sayamadığım daha bir çok dünya markasına kazak dokuyoruz. Ben iplik bölümünde çalışıyordum. Ütü-paket bölümünün bir çoğu günlükçü olarak yalnızca geceleri çalıştırılıyor. Geçen yılın yaz aylarında özellikle her pazar kesinlikle mesaiye bırakılırdık. Mesaiye gelmediğimizde usta-şef tarafından uyarılırdık. 2015 yılının son üç ayında İkitelli'de 100'ün, toplamda ise 300'ün üzerinde işçi attı Uğur Konfeksiyon. 2016 yılında çıkarılan İŞKUR'un “iş başı eğitim programı” sigortasız işçilik yasasıyla bedava işçi aldılar. Önümüzdeki yıl için de planları bu yönde. “Özel İstihdam Büroları”ndan kiralık işçi alacaklar. Şimdiki işçi kıyımı da bundandır. Bizi de ‘daralma-küçülme’ gerekçe göstererek işten attılar. Daralmaya giden bir fabrika en son işe aldıkları işçileri işten atar, yasal olan budur. Direkt eski işçilerden başlamasının tek nedeni sendikal faaliyetti. Ayrıca siz de belirttiniz Uğur Konfeksiyon 2013 yılında kendi alanında (triko) Türkiye ihracat şampiyonu. 2006'da İstanbul Hazır Giyim ve Konfeksiyon İhracatçıları Birliği (İTKİB) ‘Platin Başarı Ödülü’, 2007'de Mango'dan ‘En İyi Üretici Ödülü’, 2009'da İTKİB ‘Gümüş Başarı Ödülü’, 2011'de İTKİB ‘Altın Başarı Ödülü’ aldı. Gün geçtikçe emeğimiz üze-

rinden büyüyor.

Çalışma koşullarımız merdiven altı diye tabir edilen iş yerleri ile fazlasıyla uyuyor. Yemeklerden zehirlenmeler, içtiğimiz sudan tat almama (6,3 pH), her gün parmak, el ve bacadan iş kazaları yaşanıyor vs. Yüksek ses, yoğun toz, basık tavanlar, birçok makinede kafeste gibi hissediyorsunuz kendinizi. Sürekli olarak mobbing. Her gün “önceki vardiya şu kadar kilo mal çıkardı, sizin neden bu kadar” sorularıyla karşı karşıya kalıyorduk. Bir dönem su sebillerinin yanlarına koydukları plastik bardakları dahi kaldırmışlardı. Bir tane porselen bardak bırakmışlar, neymiş herkes o bardaktan içecekmiş. 500 işçinin çalıştığı bir fabrikada aynı bardaktan su içmek demek, hastalıktan kırılmak anlamına gelir. Aldıkları sözde iş güvenliği ise, “maskeni tak”, “kulaklığını tak” yazıları. Bir maske veriyorlardı, o maske bir defaya mahsus, defalarca kullanılmaz. Bir bez parçası için sürekli ustaların yanına gidiyorduk. İş kazası geçirdiğimizde şef yanımıza gelip; “iş yerinde olduğunu söylemezsen iyi olur” diyerek tehdit ediyordu.

- Sizi fabrikanızda sendikalaşmaya iten neydi? Neden DEV TEKSTİL'i tercih ettiniz?

- Bizi sendikalaşmaya iten birçok neden var. Patronu her geçen gün büyütüp, kendimizi iyice köleleştiriyoruz. Onur kırıcı, insanlık dışı muamele görüyoruz. Kafamızdan aşağı pamuk, toz yağıyor. Yediklerimizden zehirleniyoruz. Belki de aklıma gelmeyen bir dizi şey vardır. Bütün bunların hepsi üst üste geliyor. Biz de buna bir dur demeliyiz diyerek bir araya geldik. Birliğimizi de DEV TEKSTİL'de güçlendirme kararı aldık. Neden DEV TEKSTİL'i seçtik? Tekstil iş kolunda kurulu birçok sendika var. Ama yalnızca DEVTEKSTİL gerçekten işçinin iradesini tanıyor. Söz-yetki-karar yalnızca DEV TEKSTİL'de işçide. Diğer sendikalara bakıyoruz, bir dizi fabrikada işçilere ihanet ediyorlar. İşte örneğini şu günlerde yaşıyoruz, DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası Greif işçilerine ihanet ediyor. Öncü işçileri işten atıyor. Bir diğerine bakıyoruz, işçi karşısına gelsin, tazminat almak istediğini belirtsin, ihtar çekelim fabrikaya tazminatını alsın. Burada kesinlikle tazminatı küçümsemiyorum. Adamın fabrikadaki koşulları iyileştirmek, işçilere bir sınıf bilinci, işçi sınıfı bilinci vermek gibi bir derdi yok. Biz DEV TEKSTİL'de eğitimler yapıyoruz. İşçi nedir? Patron nedir? Patrona karşı nasıl bir tutum almalıyız? Neler yapmalıyız? Hep birlikte karar alıp, birlikte hayata geçiriyoruz. Kısaca bu yüzden DEV TEKSTİL'i tercih ettik. Gerçek bir işçi sendikası olduğu için.

tün bunların hepsi üst üste geliyor. Biz de buna bir dur demeliyiz diyerek bir araya geldik. Birliğimizi de DEV TEKSTİL'de güçlendirme kararı aldık. Neden DEV TEKSTİL'i seçtik? Tekstil iş kolunda kurulu birçok sendika var. Ama yalnızca DEVTEKSTİL gerçekten işçinin iradesini tanıyor. Söz-yetki-karar yalnızca DEV TEKSTİL'de işçide. Diğer sendikalara bakıyoruz, bir dizi fabrikada işçilere ihanet ediyorlar. İşte örneğini şu günlerde yaşıyoruz, DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası Greif işçilerine ihanet ediyor. Öncü işçileri işten atıyor. Bir diğerine bakıyoruz, işçi karşısına gelsin, tazminat almak istediğini belirtsin, ihtar çekelim fabrikaya tazminatını alsın. Burada kesinlikle tazminatı küçümsemiyorum. Adamın fabrikadaki koşulları iyileştirmek, işçilere bir sınıf bilinci, işçi sınıfı bilinci vermek gibi bir derdi yok. Biz DEV TEKSTİL'de eğitimler yapıyoruz. İşçi nedir? Patron nedir? Patrona karşı nasıl bir tutum almalıyız? Neler yapmalıyız? Hep birlikte karar alıp, birlikte hayata geçiriyoruz. Kısaca bu yüzden DEV TEKSTİL'i tercih ettik. Gerçek bir işçi sendikası olduğu için.

- İşten atıldıktan sonra fabrika önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdiniz. Bu eylemle ilgili işçilerden nasıl tepkiler aldınız? Fabrika yönetiminin tepkisi ne oldu?

- Basın açıklaması bitene kadar 07.00-15.00 vardiyasından çıkan arkadaşlarımız servislerine binmediler. Servisler her zaman fabrikanın önünde, dışarıda olurdu. O gün bahçeye almışlardı servis-

leri. Fabrika müdürü, personel müdürü, şefler, ustalar arkadaşların önüne geçip servislerinize binin diyorlardı. Arkadaşlarımız tüm bunlara rağmen basın açıklamamızın bitmesini beklediler. Servise binip giderken de başarı işareti, zafer işareti, alkış, yüzlerde gülümseme vardı. Patron ve adamları direkt olarak bizlere bir şey yapamıyorlardı tabii ki, ama içeride şu anda bir baskı ortamı oluşturmuş durumdalar. ‘İpleri elden bırakmamaya’ bakıyorlar. Yönetim bu kadarını bekle-miyordu. En fazla dava açabileceğimizi düşünüyordu. Uğur Konfeksiyon Genel Müdürü, personel müdürünü ve şefleri topa tutmuştu içeride. Onlara hakaretler savuruyor, aşağılıyor. “Nasıl olur da buralara kadar gelir, hiç mi anlamadınız” diyor.

- Bundan sonraki süreçte neler yapmayı planlıyorsunuz?

- İşe iade ve sendikal tazminat davası açtık. Çeşitli kurumlara şikâyetleri oluşturduk. Bizzat müşteriler ile iletişime geçtik. Onların canını en çok sıkan da bu büyük firmalarla iletişimde olmamız. Tabii en önemlisi arkadaşlarımızla bağımızı koparmadan daha dikkatli ve daha soluklu devam ediyoruz. Bir dizi eylem planlarımız var, bunları saklı tutuyorum. Uğur Konfeksiyon'a işçi kıyımı ne demekmiş bunu ona geçen yıl gösteremedik ama bu yıl çok güzel göstereceğiz.

Teşekkür ediyorum dinlediğiniz, yardımıcı olduğunuz için.

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL

- Metal İşçileri Birliği olarak 2017 TİS süreci hazırlıkları çerçevesinde en önemli adımlarımızdan biri Aralık ayında gerçekleştirilecek **TİS Sempozyumu** olacaktır. Gerçekleştireceğimiz sempozyum ile birlikte metal işçisi TİS süreci için taleplerini netleştirecek, örgütlenme ve mücadele hattını belirleyecektir. MİB MYK olarak, metal işçisine çağrımız ise 2017 TİS sürecine satış şebekelerini başından atarak girmesi, masaya yumruğunu vurması yönündedir.

- 2017 TİS süreci öncesinde önemli bir dönemeç ise Birleşik Metal-İş ile EMİS arasında devam eden TİS görüşmeleridir. Gelişmeler EMİS üyesi patronların OHAL koşullarına güvendiği, metal işçisini kölelik koşullarına razı etmek için elinden gelen her şeyi yapacağını göstermektedir. Birleşik Metal-İş bürokratları ise EMİS taslağını ve görüşmelerle ilgili gelişmeleri gizli kapaklı yürütmek için özel bir çaba sarf etmektedir. Buna rağmen EMİS üyesi iş yerlerinde metal işçisinin beklentileri ve mücadele azmi gün geçtikçe çoğalmaktadır. 2017 TİS süreci öncesinde önemli bir dönemeç olan EMİS süreci, tüm bu koşullar içinde EMİS üyesi iş yerlerinde çalışan işçileri de aşarak tüm metal işçisi için kritik bir önem taşımaktadır. MİB MYK, bu bilinçle başta Renault işçileri olmak üzere tüm metal işçilerini EMİS sürecini daha yakından takip etmeye ve EMİS'e karşı mücadeleye hazırlanan metal işçileri ile dayanışmayı güçlendirmeye çalışmaktadır.

Son olarak **Metal İşçileri Birliği** çalışmalarını değerlendiren MİB MYK, eğitim planlamalarını gözden geçirmiş ve yeni planlamalar yapmış bulunmaktadır. Bu çerçevede;

- **Metal İşçileri Birliği Genel Meclisi**, Ocak ayı içerisinde gerçekleştirilecektir.

- İşçi eğitim broşürleri için hazırlıklar devam edecek, en kısa sürede broşürlerin kullanıma sokulması için çalışmalar yoğunlaştırılacaktır.

- 2017 TİS süreci öncesinde **Metal Fırtına** deneyimini çeşitli yönleri ile irdeleyecek bir kitap çalışması halihazırda devam etmektedir.

- Süreli yayınlar ile ilgili planlamalarını da gözden geçiren MİB MYK, Kasım ayı bülten planlamasını yapmış bulunmaktadır. Bülten katkı sunmak isteyen metal işçisi arkadaşlarımız bültenimiz için yazılarını 31 Ekim tarihine kadar iletişim adreslerimize gönderebilirler.

Her yönü ile metal işçisini çetin bir mücadele süreci beklemektedir. İşçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza karşı duyduğumuz sorumluluklar ile birlikte; sömürücü metal patronlarına ve işbirlikçi sendika ağlarına karşı mücadelemizi bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da kesintisiz bir şekilde sürdürme kararlılığı ile MYK'mız, bir kez daha metal işçisini kavgaya hazırlanmaya davet etmektedir.

METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ
MERKEZİ YÜRÜTME KURULU

26 Ekim 2016

Birleşik Metal-İş'ten MİB faaliyetine engelleme girişimi

Sınıf devrimcileri 25 Ekim günü Tuzla Organize Sanayi Bölgesi'ndeki fabrikalarda çalışan işçilere Irak ve Suriye'de yaşanan gelişmeler, 15 Temmuz'un ardından sermaye devletinin hayata geçirdiği saldırılar ve fabrikalardaki baskı ve yasaklarla ilgili bildiri dağıttı.

Bildiri dağıtımında işçiler saldırılara ve ortak sorunlara karşı birliğe çağrıldı. Patronların örgütlü davrandığı, işçiler üzerinde baskı kurarak işçileri demoralize etmeye çalıştığı, kendi sınıf çıkarlarına göre davrandıkları, çünkü onların işçilerin ses çıkartmasından korktukları

ifade edildi. Son olarak işçiler ortak olan sorunlara ortak çözüm bulmaya ve kendi sınıf çıkarları için birlik kurmaya çağrıldı.

BİRLEŞİK METAL-İŞ'TEN ENGELLEME GİRİŞİMİ

Dağıtım esnasında fabrikanın özel güvenlikçisi bildiri dağıtımını engellemeye ve sınıf devrimcilerini alandan uzaklaştırmaya çalıştı. Sınıf devrimcilerinin kararlı duruşu ve işçilerin sahiplenmesi karşısında, özel güvenlikçi "yasak" kararının kendileri tarafından değil de sendika

temsilcisi tarafından verildiğini söyledi. Bunun üzerine sınıf devrimcileri sendika temsilcisiyle görüşme yaparken, temsilci "yasak" kararını kendisinin almadığını, kararın sendika şubesi tarafından alındığını belirtti.

Bu yasakçı ve gerici tutumu eleştiren sınıf devrimcileri, Metal İşçileri Birliği'nin faaliyetinin süreceğini, "yasaklarla" faaliyetin engellenmeye çalışılmasına karşı gerekli tutumu alacaklarını belirttiler.

Öte yandan, engelleme girişimlerine karşın işçilerin bildirileri ilgiyle karşıladığı, bildirileri istedikleri görüldü.

Birleşik Metal-İş'te bir temsilci daha görevden alındı

Birleşik Metal İşçileri Sendikası İzmir Şubesi'nde sendika bürokratları, işçi temsilcilerini görevden alıyor.

Geçtiğimiz günlerde Totomak'ta baş temsilci ve 5 arkadaşını görevden alan, Senkromeç'te 52 işçinin işten atılması karşısında sessiz kalan Birleşik Metal-İş İzmir Şube yönetimi, ZF Lemförder'de de baş temsilciyi görevden aldı.

Edinilen bilgiye göre, 20 Ekim'de top-

lanan Birleşik Metal-İş Temsilciler Kurulu'nda Totomak baş temsilcisinin görevden alınması ve Senkromeç işçilerinin işten atılması gündeme geldi. Toplantının ardından sendikanın disiplin kurulu Schneider temsilcisine uyarı cezası verirken, ZF Lemförder baş temsilcisi Ümit Bingöl'ü temsilcilikten aldığını bildirdi.

Bingöl'ün görevden alındığını duyan işçi arkadaşları fabrika önüne gelerek

beklediler.

ZF Lemförder işçileri, baş temsilcinin görevden alınması ile ilgili olarak 21 Ekim günü Birleşik Metal-İş İzmir Şube Başkanı Ali Çeltak'le görüşmek için şube binasına gittiler. Ancak Çeltak'ın şubede olmaması nedeniyle görüşme gerçekleştirilemeyen işçiler, seslerini sendika genel merkezine duyurmak için öncelikle imza kampanyası başlatacaklarını belirttiler.

Baysan Trafo işçisinden ücret eylemi

Kocaeli'de kurulu olan ve Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Baysan Trafo Radyatörleri fabrikasında 21 Ekim günü işçiler avansları yatırılmadığı için fabrika içerisinde eylem gerçekleştirdi.

Güç trafosu, dağıtım trafosu kazanları, dalga duvar ve komponentler üretimi gerçekleştiren Baysan Trafo'da yatırılmayan avanslar ve geçen ayın maaşının geç yatırılması nedeniyle işçiler tarafından alkışlı protesto eylemi gerçekleştirildi. Normal koşullarda ayın 7'sinde maaş,

20'sinde ise avansları yatan işçilerin, Eylül maaşını Ekim'in 10'unda almış olması ve 20'sinde avansları yatması gerekirken Baysan Trafo patronu işçilerin avanslarını hala yatırmadı. Baysan Trafo işçileri ücretlerinin ödenmemesine tepki olarak, vardiya giriş ve çıkışlarında alkış ve ısıklarla Baysan Trafo patronunu uyardı. Baysan Trafo patronunun işçilerin ücret haklarını gasp etmesi ilk değil. Aynı zamanda işçilerin banka değişikliğinden doğan promosyon haklarını da gasp etmeye çalışmaktadır.

Tırmanan siyasal gericilik ve zor döneme devrimci hazırlık

Kapitalist sistem ekonomik, sosyal, siyasal boyutları olan yapısal bir kriz içerisinde. Dün tarihin sonunu ilan eden, kapitalizmin ebediliği üzerine dem vuran burjuva ideologlar bile geline süreçte krizin derinliği ve kapsamı karşısında korkularını gizleyemiyorlar. Zira, düne kadar krizi yönetme konusunda kullanılan yöntemlerin giderek ömrünü tükettiğini, bu durumun sistem açısından ciddi bir tehlike sinyali olduğunu onlar da biliyorlar.

KRİZİN DOLAYSIZ BİR SONUCU: SİYASAL GERİCİLİK

Yıllardır krizin faturasını bir dizi yöntemle emekçilere ödeten ve bu yolla genel bir çöküşün önüne geçmeye çalışan burjuvazi, artık işlerin eskisi gibi kolay gitmeyeceğinin farkında. Zira sistemin yapısal zaafı her geçen gün derinleşiyor, çelişkiler yoğunlaşıyor. Krizin yükü arttıkça emek ile sermaye arasındaki çelişki keskinleşiyor. Bu olgu yeni sınıf mücadelesinin önünü açarken, dünyanın birçok yerinde gelişen sınıf-kitle hareketleri burjuvazinin korkularını büyötmeye yetiyor.

Öte yandan, küresel krizin dolaysız etkileri ile sistemin iç çelişkileri de giderek yoğunlaşıyor. Emperyalistler arasında süren hammadde ve dünya pazarına egemenlik kavgası Suriye ve Ukrayna örneğinde olduğu gibi giderek sert ve yıkıcı biçimler alıyor. Dünya olaylarının bu genel seyri içerisinde, siyasal gericilik emperyalist burjuvazi için temel bir eğilim olarak öne çıkıyor. Bir diğer ifadeyle burjuvazi dünya ölçeğinde sert sınıf mücadelesine hazırlanıyor.

Bütün bu gelişmeler **TKİP III. Kongre Bildirisi'**nde şu sözlerle özetleniyor:

"Bugün için ekonomik kriz boyutu öne çıkmış olsa da, kapitalist dünyanın krizi gerçekte çok boyutlu bütünsel bir niteliğe sahiptir. Emperyalist dünyadaki hegemonya bunalımı, bunun da etkisiyle emperyalist nüfuz mücadelelerinin kızışması, militarizmin, saldırganlığın ve savaşın dizginlerinden boşalması, tüm dünyada her biçimiyle burjuva gericiliğinin depreşmesi, emperyalist metropollerde bile polis devletine geçişin genel bir eğilim halini alması vb., tüm bunlar kapitalist dünyanın içinde debelendiği çok yönlü krizin yansımalarıdır."

KRİZ COĞRAFYASININ GÖBEĞİNDE

Dünya kapitalizminin girdiği bu süreç, kendisi de krizler içerisinde debelenen

Türkiye kapitalizmini her açıdan etkiliyor, dahası iç ve dış politikalarını dolaysız olarak belirliyor. Zira Türkiye, ekonomik, siyasi ve askeri açılardan emperyalist dünya ile çok yönlü bağımlılık ilişkileri olan bir ülke. Dahası rejim krizi, dış politika alanında yaşanan iflaslar, Kürt sorunu gibi kendine has ciddi açmazlarla yüz yüze.

Türkiye kapitalizmi sosyal ve ekonomik açıdan da ciddi sorunlar yaşıyor. TKİP V. Kongresi Türkiye kapitalizminin bu cephelerde yaşadığı sorun alanlarını şu şekilde tanımlıyor:

"Krizin ekonomik ve sosyal boyutları daha iyi bir görünüm sunmuyor. 'Sıcak para'ya ve dış borca endekli kapitalist ekonomide sorunlar gitgide çoğalmaktadır. Kronik bütçe ve dış ticaret açıkları her zaman olduğu gibi katlanarak büyüyen dış borçlarla karşılanabilmektedir. Dış politikada yeni boyutlar kazanmış çöküntünün ekonomiye muhtemel ağır faturası, düzen çevrelerinde yakın geleceğe yönelik kaygıları ayrıca büyötmektedir. Büyüyen işsizlik, artan yoksulluk, derinleşen gelir uçurumu (bir yanda sayısı artan dolar milyarderleri, öte yanda yoksulluk sınırı altında yaşayan otuz milyon in-

san!), ekonomik ve sosyal hakların sonuç gelmeyen budanması ise, genel tabloyu sosyal kriz yönünden tamamlamaktadır." (**TKİP V. Kongre Bildirisi**)

Tüm bu olgular bir arada, Türkiye'de yaşanan siyasal gericiliğin, günbegün tırmandırılan faşist politikaların arka planı oluşturuyor.

ZOR DÖNEME DEVRİMCİ HAZIRLIK!

İçerisinden geçmekte olduğumuz çok yönlü bunalım döneminde emperyalist burjuvazi her açıdan saldırgan bir çizgi izliyor. Bu yönüyle gelişmeler, 1929 bunalımını izleyen dönemde emperyalist kapitalizmin Hitler faşizmini kucağında büyüttüğü ve dünya halklarının başına musallat ettiği süreçle birçok açıdan benzeşiyor.

Zira dünya ölçeğinde savaş tamamları daha bir güçlü geliyor ve tek tek kapitalist ülkelerde polis rejimine geçiş hız kazanıyor. Bugün demokrasinin beşiği sayılan Fransa bile OHAL'le yönetilebiliyor. İşçi sınıfı ve emekçilere yönelik gerici faşist kuşatma her geçen gün derinleştiriliyor. Emperyalist metropollerde faşist akımlar güç kazanıyor.

"Özellikle emperyalist metropollerde

faşist akımların güç kazanması, sistemin çok yönlü krizinin en dolaysız göstergelerinden biridir. Kapitalist krizin yıkıcı etkileri altında hoşnutsuzluğu artan ve gelecek güvensizliği büyüyen kitleler, devrimci bir çıkış alternatifinin geliştirilemediği koşullarda, umutsuzluğa kapılmakta ve kolayca faşist akımların tuzağına düşebilmektedirler. Bu, özellikle günümüz Avrupa'sında, halen en ciddi ve gelecek bakımından en tehlikeli siyasal olgulardan biridir. Sistemin yönetenleri, tüm ikiyezlü söylemlerine rağmen, zeminini bizzat düzledikleri bu gelişmeye gerçekte çok yönlü bir imkan olarak bakmakta, nitekim daha bugünden ondan gereğince yararlanmaktadırlar. Bir yandan bu alandan gelen güncel baskıcı politika ve önlemlerini uygulamaya geçirmenin bir bahanesi olarak kullanmakta, öte yandan bu faşist akımları ağır kriz dönemleri için bir alternatif olarak yedekte tutmaktadırlar." (**TKİP V. Kongre Bildirisi**)

Durum Türkiye açısından da farksız. İşçi ve emekçilerin boynundaki kölelik zincirleri günbegün kalınlaşıırken, faşist baskı ve zorbalık dizginlerinden boşalmış durumda. Özellikle darbe girişimi-

nin ardından ilan edilen OHAL'le birlikte saldırılar daha da boyutlanıyor. Özetle burjuvazi, bütün bir toplumu zapturapt altına almak için saldırganlıkta gemi aza-ya almış bulunuyor.

Komünistler yeni tarihsel dönem tespitini yaparken, bu dönemin öne çıkan görevini fırtınalı süreçlere "devrimci hazırlık" olarak tanımlamışlardı. Söz konusu hazırlığın ilk ve en kritik ayağını devrimci örgüt ve mücadele alanında katedilmesi gereken mesafe oluşturuyor. Zira içerisinden geçilen sürecin zorluklarını böylesi bir örgütsel gelişme yaşamadan göğüslemek mümkün değil. Zira, konumunu devrimci örgüt zeminini üzerinden güvencelemeyen, devrimci mücadelenin gerektirdiği örgütsel (kadrosal) donanımdan yoksun olan ve sert sınıf mücadelelerinin gerektirdiği bir savaşım kapasitesine sahip olamayanların bir geleceği olamaz. Bu açıdan darbe girişimi sürecine bakmak bile yeterlidir. Düne kadar iktidarın doruklarına birlikte yürüyenlerin kendi aralarındaki çıkar çatışması kızıştığında birbirlerine neler yaptıkları ortada. Rejim krizi üzerinden kavgaya tutuşan gerici klikler, ellerindeki bütün şiddet aygıtlarını sonuna kadar kullanmakta bir beis görmediler. Devrimci bir sınıf hareketi karşısında çok daha pervasızlaşacakları ve varlık yokluk savaşına girecekleri açıktır.

Fırtınalı süreçlere devrimci hazırlığın bir diğer önemli ayağını ise, sınıf içerisinde mevzilenmek ve bu mevzilere dayalı olarak devrimci bir sınıf hareketinin önünü açmak oluşturuyor. Greif ve Metal Fırtınası gibi yakın dönem gelişmeleri bunun imkanlarının giderek artacağını gösteriyor.

Bu olgunun farkında olan sermaye devleti, Greif Direnişi'nin hemen ardından, metal sürecinse ön günlerinde "işçi eylemleri radikalleşiyor" tespitini yapmıştı. Kapsamlı sosyal yıkım programını devreye sokmak için fırsat kollayan sermaye devletinin, burjuvazi açısından giderek belirginleşen bu tehlikeyi bertaraf etmek için her türlü yöntemi devreye sokacağı açıktır.

Gelişmeler gösteriyor ki, her açıdan zorlu bir dönemden geçiyoruz. Komünistler olarak bütün bu olup bitenlerin "bunalımlar ve savaşlar" döneminin olağan seyri içerisinde cereyan ettiğini biliyor ve şaşırıyoruz. Evet, can çekişen emperyalist kapitalizm dünyamızı büyük bir yıkıma doğru sürüklüyor ve bu gidiş dur diyebilecek yegane güç örgütlü-devrimci işçi sınıfıdır. Dolayısıyla, sınıfı örgütlemek, devrimci sınıf çizgisine kazanmak yaşamsal bir öneme sahiptir.

Bu bilince sahip olan komünistler olarak, zor dönemin önümüze çıkardığı temel tarihsel sorumlulukları yerine getirmek için adımlarımızı hızlandıralım!

(TKİP Merkez Yayın Organı EKİM'in EKİM 2016 tarihli 304. sayısından alınmıştır)

TKİP V. Kongresi sunumlarından

Devrimci örgüt sorunu

- İlegal temellere dayalı devrimci örgüt sorunu, tam da yaşamsal bir ihtiyaca dönüştüğü bir dönemde, ana gövdesiyle Türkiye solunun gündeminden çıkmış bulunmaktadır. Gerçekte bu salt Türkiye'ye özgü bir durum da değildir. Dünya ölçüsünde de solun bu alanda büyük bir yıkım yaşamış bulunduğu ortadadır. İlegal temellere dayalı ihtilalci örgüt anlamında leninist örgüt anlayışı bir yana bırakılmıştır; en iyi durumda, geride kalmış tarihsel bir aşamanın artık eskimiş bir ürünü sayılabilmektedir. Solun etkisi altındaki kitleler içinde örgütsüzlük ve sol saflarda örgütsel liberalizmin her türlü egemen durumdadır. İşçi sınıfının tarihsel devrimci rolünü başarıyla yerine getirebilmesinde ve genel olarak toplumsal devrimin zafesinde tayin edici bir öneme sahip devrimci örgüt fikri artık genel bir ilgisizlikle, hatta yer yer küçümsemeyle karşılanmaktadır.

Bunu 1980'lerden başlayarak neredeyse otuz yıl boyunca tüm dünyaya egemen olan büyük gerici dalgasının bir ürünü, dünya çapında burjuvazinin ideolojik, politik, kültürel ve fiziki saldırılarının bir başarısı saymak gerekir.

- Oysa girmiş bulunduğumuz yeni dönem, pratik ve teknik olarak çağın gelişmelerine ayak uydurabilen devrimci örgütü her zamankinden daha acil ve yakıcı bir ihtiyaç haline getirmiş bulunmaktadır. Zira kapitalizmin halihazırdaki büyük buhranına, bunun şiddetlendirdiği emperyalist hegemonya krizine ve bu ikisinin ivmelendirdiği proleter kitle hareketleri ile halk isyanlarına rağmen, devrimci önderlik boşluğu dünya burjuvazisine geniş bir inisiyatif alanı bırakmaktadır. Tunus ve Mısır'daki halk isyanlarından bu yana yaşanan gelişmeler, özellikle Ortadoğu'yu boydan boya kesen, Afrika ülkelerinde süregelen vahşet ve boğazlaşmalar, çarpıcı örnekler olarak karşımızda durmaktadır. Devrimci önderlik boşluğu, yılların birikimi üzerinden cereyan eden kitle patlamalarının emperyalizm ve onun hizmetindeki işbirlikçi burjuvazi tarafından belirgin bir kolaylıkla kontrol altına alınabilmesi ve saptırılabilmesi bağlamında, genel olarak gericiliğe geniş bir hareket alanı anlamına gelmektedir. Ve devrimci önderlik boşluğu, sorun temelde ideolojik ve politik nitelikte

olmakla birlikte, bunun ayrılmaz bir parçası olarak kurulu düzenin denetimi dışında konumlanmış devrimci temellere dayalı bir örgüt olmaksızın dolduramaz.

- Gene içinde bulunduğumuz dönem, ihtilalci örgütlenmenin özel bir boyutunu ayrıca önemli hale getirmektedir. Bu, militan-savaşçı örgüt ve haliyle kadro sorunudur. Nereden bakılırsa bakılsın, günümüz dünyası ve Türkiye'si, genelleşen bir şiddet sahnesine dönüşmüş durumdadır. Dönemi karakterize eden, tepeden tırnağa savaş ve saldırganlık, baskı ve şiddettir. Teknik ilerlemenin ve teknolojik alandaki sıçramalı gelişmelerin burjuvazi tarafından ilk kullanım alanı, dahası çoğu durumda bizzat kaynağı, silah sanayii, güvenlik ve polis devletinin tahkimatıdır.

İlkin vahşet boyutuna varan şiddet olgusunun ve ikinci olarak burjuva devlet aygıtının tahkim edilmesinin aşırı düzeye vardığı bir dönemde, militan-savaşçı kimliğini geliştirip pekiştirmeyen bir örgütün, devrim mücadelesine önderlik edebilmek bir yana, devrimci niteliğini koruyarak ayakta kalması bile olanaksızdır.

Militan-savaşçı kimliğin geliştirilip pekiştirilmesinde bilinç açıklığı ne derece ileri olursa olsun, son kertede belirleyici olan, somut yönelimler, pratik tercih ve tutumlardır. Daha somuta indirgersek, güçlerini askeri ve teknik olarak donatıp eğitmeyenin, militan eylemi ve pratiği olmayanın, kadro-

larını böylesi pratiklerin içine sürmeyenin militan-savaşçı niteliğinin gelişmesi imkansızdır. Bunu kitle şiddetinin öne çıktığı patlama dönemlerindeki olanakları-koşulları değerlendirmeye ertelemek, böylesi dönemlerin üstesinden gelecek, daha açık ifadeyle kitle şiddetine doğru taktiklerle bilinçli ve örgütlü biçimler verecek bir önderlik yeteneğinden de yoksun kalmak demektir.

- Dönemin ihtiyaçlarına yanıt verebilecek devrimci bir örgüt şüphesiz ki ancak denetim dışı, daha geniş anlamıyla illegal temeller üzerinden var olabilir. En basitinden savaşçı-militan kimliğini tahkim edecek pratikler bile, denetleme-dinleme-takip olanaklarının (özelde teknolojinin) bu denli gelişkin olduğu günümüzde, ancak denetim dışı bir örgütsel omurgayla mümkün olabilir. Zira tersi durumda, her şeye rağmen gerçekleştirme iradesi gösterilebilse bile, askeri-militan her eylem ve pratik, örgütsel sürekliliği, dolayısıyla siyasal çalışmayı sekteye uğratma riskini geometrik olarak katlayacak, bu ise genelde olduğu üzere adım atmaktan alıkoyan bir prangaya işlevi görecektir.

- Çelişkilerin keskin bir şekilde kendisini dayattığı Türkiye gibi bir devrim toprağında, düzenin dönemsel dalgalanmalardan başka bir anlamı olmayan gevşemelerine kapılmak, tekrar tekrar görüldüğü üzere, ölümcül bir hatadır. Bunun için illa 12 Mart, 12 Eylül gibi çıplak faşist darbe dönemlerini anımsamak bile gerekmiyor. Somut tabloya bakıldığında açık yüreklilikle teslim edilecektir ki, burjuva güç odakları arasındaki siyasal iktidar kavgasının gerektirdiği durumlarda bile, burjuva düzenin tüm işleyişi, kurumsal yapısı ve hukuksal görüntüsü kolayca paçavraya dönüşebilmektedir. En son örneğini yeni savaş ve saldırganlık politikasının uygulanışında görmekte olduğumuz gibi, düzenin denetimini aşmayan örgütlenmelerin siyasal faaliyet sürekliliği tümüyle düzenin insafına, daha doğru bir ifadeyle tercihlerine kalmaktadır.

(TKİP V. Kongresi'nin "Devrimci örgüt" başlıklı sonumundan kısaltılmıştır.)

Kaynak: www.tkip.org

Yaşadıklarımız hesabı sorulmamış bir geçmiş olmayacak

Sermaye devletinin '90'lı yıllarda ki kanlı suç çetesi Mehmet Ağar'la birlikte anılmakta. O dönemdeki "faili meçhul" cinayetler, kayıplar, katliamlar ile ilgili sorulan sorulara "bin operasyon yaptık" diye cevap veren Ağar'ın sorumluluğu oldukça fazla.

Kendisinden yaşananlarla ilgili bilgi istendiğinde "duvardan bir tuğla sökülürse duvar çöker" diyen Ağar, konuşması halinde devletin yıkılacağını ima ediyordu. Zira işlenen suçlar öylesine büyüktü.

Bu nedenlerden ötürü Ağar'a dokunulamadı. Birkaç yıl önce kısa bir süreliğine misafir edildiği Aydın'daki otel-cezaevinde de zaten bu suçlardan yatmamıştı. Darbe girişimi nedeniyle Ağar bir kez daha gündeme geldi. Mecliste darbe araştırma komisyonunda açıklama yapan Ağar, işkence ve katliamların günahını çıkarmaya çalıştı. "Eline bıçak almamış insanları" işkence tezgâhlarından geçirdiklerini itiraf da eden Ağar, doğal olarak işkencede katledilmelerin, gözaltında

kaybedilmelerin hesabını vermedi. Öte yandan, her dönem düzenin katliamlarını meşrulaştırmaya çalışan Ertuğrul Özkök de "Ağar devlet için çalıştı ama devlet onu yalnız bıraktı" diye Ağar'a sahip çıktı.

Ağar'ın geçmişin kanlı defterini tek-rar açmasının altında hangi kirli emeller vardır bilinmez. Belki de bir kez daha konuşması halinde nelerin olabileceği konusunda mesaj vermek istemiş, böylece kendini güvenceye almak istemiştir. Ancak nedeni her ne olursa olsun Ağar'ın söyledikleri katliamcı bir devletin gözü döndüğünde, rejim tehlikeye girdiğinde neler yapabileceğini göstermiştir. Cizre'de, Sur'da, Nusaybin'de sergilenen vahşet devletin kanlı refleksidir. Bugün yeniden gündeme gelen Ağar, devletin değişmeyen yüzüdür. Şu anki rolü ne olursa olsun gerçek budur. Ağar, yerini en az kendisi kadar kana bulaşmış yeni devlet görevlilerine bırakmıştır.

Ağar'ların terör estirdiği zamanlarda

Fırat'ın ötesi kaçırılıp kaybedilen insanların gömüldüğü kayıplar mezarlığına dönmüştü. Vaktiyle toplu mezarların açıldığı kentlerde şimdi de taş üstünde taş kalmamakta, kentler harabeye dönmektedir. Yargısız infazların, güpegündüz cinayetlerin işlendiği kentlerin orta yerinde, şimdilerde IŞİD gibi tetikçiler tarafından bombalar patlatılmakta, insanların canına kıyılmaktadır. O gün de hak ve özgürlükler yoktu, bugün de yok.

Fakat tüm bu yaşananlar, hesabı sorulmamış bir geçmiş olmayacak. Yaşanmış tüm katliamlar, Ağar'ın benzetmesiyle tuğla tuğla çekilip aydınlatılacak, çöken devlet enkazının altında Ağar gibi daha nicesi kalacaktır. Gelecek nesiller Ağar gibilerini unutmayacak, lanetle hatırlayacaklardır. Çünkü katiller mezarlığının yanı başına asılacak olan levhada işledikleri insanlık suçlarının, yaptıkları katliamların, işkencelerin tarihleri yazıyor olacak.

Uğur Kurt'u öldüren polis yine tutuklanmadı

22 Mayıs 2014'te Berkin Elvan'ın öldürülmesini protesto için yapılan eyleme yönelik polis saldırısı sırasında, Okmeydanı Cemevi'nde bir cenaze törenine katılan Uğur Kurt'un katili polis Sezgin Korkmaz'ın yargılandığı davanın duruşması 25 Ekim'de görüldü.

İstanbul 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmaya katil polis Sezgin Korkmaz'ın avukatı Turgut Kazan, katil polisin doğrudan veya olası kastla sorumluluğu olduğunu belirterek tutuklanmasını talep etti.

Uğur Kurt'un eşi Narin Kurt ve baba-

sı Kemal Kurt da katil polisten şikayetçi oldu.

Savcı Ekrem Şakar da duruşmada açıkladığı mütalaada katil polis Sezgin Korkmaz'ın gaz bombası, plastik mermi veya FN silahı ile müdahale edip uzaklaştırma alternatifini düşünmeyerek beylik tabancasıyla eylemcilere ateş ettiğini, olayla hiç alakası olmayan cemevi avlusunda tanındığının cenazesini bekleyen Uğur Kurt'un başından vurularak ölümüne neden olduğunu belirterek sanığın bu tehlikeyi görmesine rağmen ateş etmekten kaçınmamasının, ne olursa olsun de-

mesinin, olası kastla hareket ettiğini gösterdiğini kaydetti.

Savcı, katil polisin olası kastla ölümüne sebep olmak suçundan cezalandırılmasını, adli emanette bulunan 13 adet mermi kovanının imhasını, Uğur Kurt'a ait giyim eşyalarının mirasçılarının isteği üzerine iadesini istedi.

Mahkeme heyeti ise mütalaaya karşı katil polisin avukatlarının savunma yapması için süre verdi. Katil polis hakkındaki tutuklama talebini de reddederek duruşmayı erteledi.

Valilikten polis terörüne onay

Gezi Parkı protestoları ile başlayan Haziran Direnişi'nde polisin attığı plastik mermi nedeniyle tek gözünü kaybeden Erdal Sarıkaya'nın davasında İstanbul Valiliği polis terörüne onay vererek Sarıkaya'yı suçladı.

Sarıkaya'nın açtığı tazminat davasına valiliğin gönderdiği dilekçede, Sarıkaya'nın "dikkatsiz ve özensiz davranarak, güvenlik çemberi dışındaki bölgeye gittiği ve sonucu kendi iradesiyle göze aldığı" ileri sürüldü. Tek gözünü kaybeden Sarıkaya'nın zararına ilişkin "somut bir belge" sunmadığı ve açtığı tazminat davası ile "haksız zenginleşmeye" neden olacağı iddia edildi.

Valiliğin dilekçesinde olayda idarenin hizmet kusurunun bulunmadığı belirtilerek şöyle denildi: "Davacı gösterici grupların güvenlik güçlerine karşı gerçekleştirdiği fiili saldırı sırasında veya başka bir sebeple yaralanmış olabilir. Davacı Gezi Parkı ve civarında eylemler olduğunu bilmektedir. İdare tarafından her türlü uyarı ve ikaz yapılmasına rağmen iş veya ikamet adresi olmadığı halde eylemlerin olduğu Gezi Parkı ve civarına gitmiştir. Basın yayın organlarınca yapılan uyarılara rağmen davacı dikkatsiz ve özensiz davranarak güvenlik çemberi dışındaki bölgeye gitmiş ve sonucu kendi iradesi ile göze almıştır."

Sarıkaya'nın mahkemeye somut delil sunmadığı savunulan dilekçede, şu ifadeler kullanıldı: "Davacının uğramış olduğu zararların ve yaptığı harcamaların açık ve net şekilde ispatlanarak ortaya konulması gerektiği açıktır. Ancak davacı maddi tazminat taleplerine işe giriş-çıkış belgesi, aldığı maaşı gösterir belge, zararı gösteren fatura gibi kesin ve somut bir belge sunmamıştır. Manevi tazminat, hukukumuzda kabul edildiği üzere tatmin aracıdır. Sembolik olduğu söylenen manevi tazminat tutarının maddi kazanç elde etmeye yönelik olduğu açıktır. Davacının manevi tazminatı zenginleşme aracı olarak kullanması kabul görmemelidir. Talep edilen miktar fahiştir."

Valiliğin savunmasına tepki gösteren Erdal Sarıkaya ise, "O gün polis çevrenin ve halkın güvenliğini almadan saldırdı. Bir gözün bedeli para ile ölçülebilir mi? Ben gözümü kaybettim daha nasıl somut belge sunayım? Hukuka güvenim bitti. Onların vereceği para umurumda değil. Ben sadece o polislerin cezalandırılmasını istiyorum. Anayasa Mahkemesi'ne, sonra da AİHM'e başvuracağım" dedi.

Cumartesi Anneleri: Kaybedenleri affetmeyeceğiz!

Cumartesi Anneleri'nin 22 Ekim günü yaptıkları 604. hafta eyleminde Fehmi Tosun ve Hüseyin Aydemir'in akıbeti soruldu.

"AĞAR İKTİDAR TARAFINDAN KORUNUYOR"

İstanbul Üniversitesi (İÜ) direnişçisi DGB'li Buse Bayram'ın da destek verdiği eylemde konuşan kayıp yakınları, Fehmi Tosun'un kaçırıldığı aracın plakasının belli olmasına karşın hiçbir şey yapılmamasına dikkat çekti. Kayıp yakınları Mehmet Ağar'ın katil olduğunu, solcuları katlettiğini itiraf ettiğini söyleyerek buna rağmen hâlâ hakkında işlem yapılmamasına tepki gösterdi.

"TUĞLA ÇEKİLMELİ, DUVAR YIKILMALI"

Eşi Ağar döneminde katledilen HDP Milletvekili Pervin Buldan da Mehmet

Ağar'ın katliamların sorumlusu olduğunu ifade etti. Ağar'ın ne zaman sorgulanacağını, tutuklanacağını sordu. Ağar'ın "Bir tuğla çekersem duvar yıkılır" sözünü hatırlatan Buldan, "O tuğla artık çekilmeli, duvar yıkılmalı" dedi.

"UNUTMAYACAĞIZ, KAYBEDENLERİ AFFETMEYECEĞİZ!"

Bu haftaki basın açıklamasını ise Hasan Ocak'ın kardeşi Maside Ocak okudu. "Fehmi Tosun ve Hüseyin Aydemir'i unutmayacağız! Onları kaybedenleri affetmeyeceğiz!" sözleriyle başlayan açıklamada "Gözaltında kaybetme insanlığa karşı işlenmiş bir suçtur. Bu suçu işleyen, işlenen bu suçu açığa çıkarmayan, gizleyerek sürdüren tüm hükümetler bu insanlık suçundan sorumludur" ifadeleri kullanıldı.

Gözaltında kaybetmeyle ilgili araştırma komisyonu kurulmasının bütün hü-

kümetler tarafından reddedilmesi teşhir edilerek gözaltında kaybedenlerin sorumluları listesinde başta yer alan Mehmet Ağar'ın 15 Temmuz Darbe Girişimi Araştırma Komisyonu'nda Hasan Ocak'la ilgili soruya pişkince "Bundan başka somut bir örneğiniz var mı İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde kaybolan kimse?" cevabını vermesi teşhir edildi.

Ardından ise Mehmet Ağar'ın Emniyet Genel Müdürü olduğu dönemde İstanbul'da kaybedilen onlarca kişiden Fehmi Tosun ve Hüseyin Aydemir hakkında bilgi verildi. 19 Ekim 1995 sabahı Fehmi Tosun'un arkadaşı Hüseyin Aydemir ile birlikte Avcılar'daki evinden çıktığı ve 34 UD 597 plakalı beyaz Toros ile götürülürken kendisini gören eşi ve çocuklarına "Gözaltına alındım, beni öldürecekler!" diye bağırdığı belirtildi. Komşuların da tanıklıklarına rağmen 21 yıldır dosyanın cezasızlıkla ortada bırakıldığı hatırlatıldı.

Şakran'da hak gaspları ve "cezalar" tırmanıyor

Şakran Kadın Kapalı Hapishanesi yönetimi tutsaklara yönelik keyfi hak ihlallerini, baskı ve "cezalarını" sürdürmeye devam ediyor. Tutsakların her türlü hakkına saldıran hapishane yönetimi, verilen dilekçeleri de işleme sokmayarak tutsaklara verilen iletişim "cezalarını" arttırıyor. TKİP dava tutsağı Evrim Erdoğan'nun daha önce verdiği itiraz dilekçesini işleme koymayan hapishane yönetimi, Erdoğan'ya 1 ay yerine 3 aylık iletişim "cezası" verdi. Erdoğan'nun iletişim hakkı 2 Ocak 2017'ye kadar gasp edildi.

Sağlık sorunlarıyla boğuşan Evrim Erdoğan, bütün başvurularına rağmen

yaşamsal ihtiyaçlarını, kışlık giysilerini ve kendisine getirilen kitapları hâlâ alamadı.

Kronik astım hastası olan Erdoğan'nun, hapishaneye ilk geldiğinde raporuyla birlikte idare aracılığıyla dışarıdan satın aldığı ortopedik oturma minderi ve elyaf yorgan keyfi bir şekilde hâlâ kendisine verilmedi. Havaların soğuması ile de Erdoğan'nun sağlık durumunun daha da kötüye gitme ihtimali söz konusu. Ancak hapishane yönetimi Erdoğan'nun eşyalarını kendisine vermeme ısrarını sürdürüyor. Bu konuda hiçbir adım atmayan hapishane yönetimi dışarıdan getirilen

eşyaları da kabul etmeyerek içeriden tekrar alınmasını dayatıyor.

YAZI ÇALIŞMALARI DA GASP EDİLDİ

Hapishane yönetiminin Erdoğan'ya ilişkin hak gaspları bununla da sınırlı değil. Erdoğan'nun Alpagut Direnişi üzerine hazırladığı yazı ve konuyla ilgili kaynakları da gasp edildi.

Şakran yönetimi diğer tutsaklara yönelik de keyfi "cezaları" devreye sokuyor. Erdoğan'yla aynı hücrede kalan tutsak Dilan Bulut için de hapishane yönetiminin kısa bir süre sonra iletişim "cezası" vereceği belirtildi.

Bakırköy Hapishanesi taşınabilir

Türk sermaye devleti hapishanelerdeki devlet terörünü arttırırken mahpusların dışarıyla bağlantılarını kesmek için de elinden geleni yapıyor. Taşınması geçtiğimiz yıl gündem olan Bakırköy Hapishanesi'nin Kandıra'ya taşınması bir kez daha gündeme getirildi.

Cumhuriyet'ten Hilal Köse'nin haberine göre, Özgür Gündem Yayın Danışma Kurulu üyesi olduğu baha-nesiyle tutuklanan Necmiye Alpay ile görüşen avukatı Fethiye Çetin, hapishanenin Kandıra'ya taşınacağı yönündeki duyumu aktardı. Çetin, "Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdür Yardımcısı, tüm kadınların Kandıra'ya toplanması planından bahsetmiş. Ama hemen gerçekleşmez demişler" diye konuştu.

Bakırköy Hapishanesi'nde hakları gasp edilen ilerici, devrimci kadın tut-saklar saldırıya karşı eylemler yapmış, sonrasında ise Silivri 9 No'lu Hapishanesi'ne sürgün sevk saldırısıyla karşı-laşmıştı.

Bakırköy Hapishanesi'nin taşınacağına dair geçtiğimiz yıl yapılan tartışmaların ardından mecliste verilen soru önergesi ise dönemin adalet bakanı Kenan İpek tarafından yanıtsız bırakılmıştı. Soru önergesini veren, o dönemin CHP İstanbul Milletvekili Melda Onur, Bakırköy Hapishanesi'ne ilişkin öngörülen projenin ne olduğunu, arazinin müteahhit Ali Ağaoğlu tarafından alındığı yönündeki duyumların gerçek olup olmadığını sor-muş, tutsakların çocuklarının ve yakınlarının taşınma nedeniyle mağdur olacıklarına dikkat çekmişti. Annesi tutuklu olduğu için uzun süre hapishanede kalan Poyraz Ali'yi örnek veren Onur, şu ifadeleri kullanmıştı: "Cezaevleri erişilebilir olmak zorunda. Bir tutuklu yakınının, Silivri'de ya da Kandıra'da düzenli görüş için, ev tutması lazım. Poyraz Ali'nin babası oğlunu dışarı çıkarabilmek için Trabzon'dan geliyordu. Yenibosna'da kalıp, çocuğunu gezdiriyordu. Şimdi, Poyraz Ali'nin annesi Silivri'de, aylardır çocuğunu göremiyor. Poyraz Ali'nin tedavi, eğitim ve rehabilitasyonu için gerekli koşullar oturmuştu ki, annesi sürgün edildi..."

Gözaltı ve azgınlaşan polis şiddeti

İstanbul Üniversitesi (İÜ) direnişçisi Buse Bayram ve DGB'liler 25 Ekim'de yaşadıkları gözaltı saldırısını ve işkenceyi anlattı.

25 Ekim günü yine direniş için İÜ anakapı önüne gittik. Bildirilerimizi dağıtmaya başladık. Her gün yaşanan gözaltılardan farklı olarak elimizdeki bildirilerin bitmesini beklediler. Ardından kapı önüne oturduk ve elimizdeki bildiriler bittiyse sesimiz ulaşır dedik ve başladık ajitasyon çekmeye. Direnişin dördüncü haftasındayız. Sadece ilk iki gün bildiri dağıtabilecek kadar kapı önünde kaldık. Üçüncü gün ve sonraları 11.30'da oradaysak, saniyesinde sürükleyerek karakola götürüyorlardı. Bugün farklı bir durum olduğu açıktı.

Fakat çok geçmeden her zamanki gibi yine polisler tarafından "yasadışı eylem" yaptığımız gerekçesiyle gözaltına alındık.

Araca bindirildiğimizde her gün bizi gözaltına alan ekip çok normal davrandı. Bu kısım kayıtlara da geçmediği için daha fazla şiddet uyguladıkları alan oluyordu. Ancak bu sefer aracın frenlerinin patladığı bahanesiyle bizi zorla başka bir araca bindirdiler ve başka bir ekip ile sağlık kontrolüne gitmiş olduk.

Araca bindirildiğimiz andan itibaren saldırmaya başladılar. Bizi ön koltuğa oturtular, polisler de arka koltuğa oturdular. Sürekli arkadan yüzümüze ve kafamıza vurdular. Boynumuzdaki fularlarla boğazımızı sıktılar. "Her gün sizinle mi uğraşacağız, bundan sonra böyle gözaltıyla uğraşmayacağız, devlet ferman verecek kafanıza sıkacağız" diye tehdit

ettiler.

Yol boyunca sürekli küfürlerle, ağza alınmayacak hakaretlere maruz kaldık. "Şimdi mezarlığa gidiyoruz, devletin plastik kelepçeleri de boşa gidiyor" gibi söylemlerle tehditlerine devam ettiler, daha önceki gözaltılarımızı da hatırlatarak "sizin sonunuz da Elif Sultan Kalsen gibi olacak" dediler. "Biz Okmeydanı'ndan geliyoruz. Orada bir arkadaşımızı köşeye sıkıştırıp, dövmek ne demek göstereceğiz size" dediler. "Bunlar Çorum'dan gelmişler, İbrahim Kaypakkaya'nın memleketi. Maocu musunuz?"...

Sağlık kontrolü için Haseki Devlet Hastanesi'ne getirildiğimizde öğle arası olmasını bahane ederek bizi araç içinde beklettiler. Burada dakikalarca ırkçı müzikler dinleterek üzerimizde psikolojik baskı uygulamaya çalıştılar. Bir hafta önceki gözaltında bizlere tarih dersi vermeye kalkmışlardı. Bir de Grup Yorum'un "Bir Görüş Kabininde" şarkısını dinletip ardından hakaretlerle dolu uyarlamalarını dinletmişlerdi. Bu sefer ise yine hakaretler içeren müzikler eşliğinde hastaneye götürüldük, burada bizi ilk önce güvenlik kulübesinde beklettiler. Burada "dik durun, hazırola geçin" dediler ve duvara dönmemizi istediler. Bunları yapmadığımızda da ayağımıza bastılar, bacaklarımızı tekmediler ve "sizinle sağlık raporundan sonra araçta görüşeceğiz" dediler. Haseki Hastanesi'nde güvenliğe bizi gösterip "Bunları s.. ister misin?" dediler.

Sağlık kontrolünde polis de muayeneye girmeye çalıştı, ancak bizim direncimiz ve doktorun tepkisi üzerine çıkmak

zorunda kaldılar. Sağlık raporundan sonra araca bindirildik. Fiziki ve psikolojik işkence devam etti. Araçta arkamızdaki koltuklara oturup saçlarımıza dokunarak taciz ettiler. Biz buna tepki gösterdiğimizde "siz dayaktan anlarsınız" deyip vurmaya devam ettiler.

Sonrasında karakola geldiğimizde "tanıştığımıza memnun olduk kızlar, hakkınızı helal edin, sonra yine görüşeceğiz" dediler. "Bu ilk karşılaşmamız, bir dahaki görüşmemiz de böyle olmayacak" dediler ve gittiler. Karakolda nezarethaneye indirildik ve savcılığa yarın çıkarılacağımızı öğrendik. Ertesi gün de savcılığa çıkarılmamızın ardından serbest bırakıldık.

Devletin kolluk güçlerinin bu kadar pervasızlaşmasının arkasında siyasi iktidarın gücü ve gücünün sınırlarında sıkışmışlığı var, bunu biliyoruz. Sonuç olarak onlar bizim her gün üniversite önüne gidişimizin arkasındaki iradeye vurmaya çalışıyor. Bunu gerek fiziksel şiddetle, gerekse de psikolojik şiddetle yapmaya çalışıyorlar. Ama bunun arkasında acizlikleri bulunuyor. Yoldaşım ile birbirimize gülümsüyoruz ve daha fazla saldırıyorlar.

Sermaye devletinin tarihinin işkence, katliam ve tecavüzlerle dolu olduğunu biliyoruz. Direniş boyunca bizleri yıldırma için birçok taktik denediler, ancak başarılı olamadılar. Ki tarihten de biliyoruz ki daha fazlasını da deneyebilirler. Onlar korkuları büyüdükçe saldırganlaşıyor, bizler ise direnmenin onuru ile yürüyüşümüzü sürdürüyoruz.

BUSE BAYRAM - İÜ DİRENİŞÇİLERİ

İÜ'de DGB'liler yine gözaltına alındı

İstanbul Üniversitesi'nde (İÜ) uzaklaştırma cezasına karşı direnişe başlayan DGB'li Buse Bayram ve yanındaki DGB'liler 24 ve 25 Ekim günü okul önünden tekrar gözaltına alındılar. Gözaltında yoğun işkenceye maruz kalan DGB'liler, 24 Ekim'de akşam saatlerinde serbest bırakılırken, 25 Ekim günü yaşanan gözaltının ardından gece de gözaltında tutuldular. 26 Ekim günü terörle mücadele savcısına çıkarılan Buse Bayram ve yanındaki bir DGB'li buradaki işlemlerin ardından serbest bırakıldı.

ADLİYEDE YAYINLAR NEDENİYLE ENGELLEME

Öte yandan Buse Bayram ve beraberindeki DGB'li için 26 Ekim günü avukatlarla birlikte adliyeye giden DGB'linin çantasındaki dergi ve bültenler nedeniyle özel güvenlik ve polis engeliyle karşılaşıldı. Savcılık işlemi nedeniyle avukatlar Duygu Erdem ve Gökmen Yeşil ile bir DGB'li Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi'ne gitti.

Gözaltındakilere destek için avukatlarla birlikte adliyeye gelen DGB'linin çantasını arayan özel güvenlikler, çantadaki 2 Ekim Gençliği dergisini ve Direnişin Sesi bültenlerinin "içeriğini incelemek" istediler. DGB'li dergi ve broşürleri vermeyince polisler tartışmanın yaşandığı yere geldi. O sırada adliyede bulunan avukatlar Günay Dağ, Naciye Demir, Yağmur Ereren, Zehra Özdemir de DGB'linin yanına gelirken, özel güvenlik amiri ve sivil polisler hakaret ederek avukatların üzerine yürüdü. Avukatlar özel güvenliğin tutumunun keyfi olduğunu belirtirken, özel güvenlikler "OHAL var" diyerek engellemeyi savundu. Kadın avukatın da üzerine yürüdü. Avukatlar adliye girişinde yaşanan engellemeye ilişkin tutanak tutturdu.

AÜ Hukuk Fakültesi'nde hukuk paneline “izin” yok!

Ankara Üniversitesi (AÜ) Hukuk Fakültesi'nde Perspektif Hukuk Topluluğu tarafından 26 Ekim'de yapılmak istenen “OHAL ve Hukuk” konulu panele fakülte yönetimi “izin” vermedi; bahane olarak da Ankara Valiliği'nin aldığı “yasak” kararı gösterildi.

Üniversitede öğretim üyesi Prof. Dr. Metin Günday ve Prof. Dr. Selin Esen'in yanı sıra AÜ Siyasal Bilgiler Fakültesi eski öğretim üyesi Prof. Dr. Baskın Oran'ın ka-

tılımcı olacağı etkinlik için öğrenci topluluğunun yaptığı başvuru üniversite yönetimi tarafından geri çevrildi.

Ankara Valiliği tarafından alınan “30 Kasım'a kadar umuma açık alanlarda toplantı ve gösterilerin yasaklanması” kararı, yönetimin kararına bahane olarak gösterildi.

Topluluk etkinlikten 15 gün önce etkinlik için, idareye salon verilmesi talebinde bulunurken, yönetimin ilk olarak

salon yerine amfi vereceklerini söylediği kaydedildi. Bu geri bildirimden bir süre sonra ise yönetim etkinliğe izin vermedikleri yanıtını verdi.

Geçtiğimiz dönem de aynı topluluğun 6 Nisan 2016 tarihinde yapmak istediği “İnsan hakları bağlamında sokağa çıkma yasağı” başlıklı etkinlik hukuk fakültesi yönetimi tarafından “etkinliğin siyasi olduğu” bahanesiyle reddedilmişti.

Çayırova Fevzi Çakmak Anadolu Lisesi'nde öğrenciler kazandı

Son dönemde artan baskı ve yasaklar, OHAL'in yarattığı atmosfer gençliğe, liselere de yansıyor. Çayırova'da bulunan Fevzi Çakmak Anadolu Lisesi'nde öğrencilerin dışarı çıkması dönem başından beri yasaklandı. Öğrencilerin öğle saatlerinde dışarı çıkması için kullandıkları kart, idarenin keyfi uygulamasıyla öğrencilerin elinden alındı.

Öğle saatlerinde yemek yemek için, dinlenmek için, evi yakında olanlar eve gitmek için dışarıya çıkıyorlardı. Ama yasakla birlikte öğrenciler öğle tatillerini okulun içerisinde geçirmek zorunda kaldı ve yemek için de tek alternatifleri okulun kantiniydi. Okulun kantinindeki yiyeceklerin küflü olması ve öğrencilerin bütçesini zorlayacak pahalılıkta olması

öğrencilerin tepkisini arttırdı.

Okulun uygulamasından rahatsız olan öğrenciler kartları ve dışarı çıkma hakkını kullanmayı istediklerine dair bir dilekçe yazarak imza topladılar. Toplanan imzalarla birlikte dilekçenin okul yönetimine iletilmesinin ardından kartları öğrencilere geri verildi.

Akademisyenlere saldırı bahanesi

Barış İçin Akademisyenler İnisiyatifi tarafından hazırlanan “Bu suça ortak olmayacağız” bildirisine imza atan Mersin Üniversitesi'nde görevli akademisyenler üniversite rektörlüğünün kararıyla görevden uzaklaştırılmıştı.

Akademisyenlere saldırıya ilişkin Bremen ve Lozan üniversitelerinden Mersin Üniversitesi'ne gönderilen kınama mesajlarına Mersin Üniversitesi Rektörü Ahmet Çamsarı'nın verdiği yanıt, 9 akademisyenin görevden alınmasının gayri meşruluğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

Rektör Çamsarı kınama mesajlarına verdiği yanıtta, saldırıyı meşrulaştırmak için “performans” iddiasını ortaya attı. Akademisyenlerin, “objektif değerlendirmeler” sonucu “performans düşüklüğü” nedeniyle görevden uzaklaştırıldığı iddia edildi. “Olağan idari uygulama” diye olağanlaştırılmaya çalışılan saldırının “belli bir gruba yönelik ayrımcı tutum olmadığı” ileri sürüldü.

Cumhuriyet'ten Kemal Göktaş'ın haberine göre, verilen cevapta söz konusu akademisyenler hakkındaki bölüm, fakülte ve jürilerin olumlu raporlarına veya çoğu akademisyenin puanlarının kriterlerin katbekat üstünde olmasına ya da resmi tebligatlardaki asıl gerekçelere yer verilmedi.

NKÜ'de DGB faaliyeti

Devrimci Gençlik Birliği (DGB), Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi (NKÜ) Çorlu Mühendislik Fakültesi çevresinde yaptığı yazılımlarla sosyalizm çağrısını üniversitelilere taşıdı. DGB imzalı yazılımlarda “Ya barbarlık ya sosyalizm!”, “Yolumuz işçi sınıfının yoludur!” şiarları kullanıldı.

Yanı sıra okuldaki öğrencilerin çektiği ulaşım sorunu için imza kampanyası başlatıldı. 4 gün içerisinde fakültede ve yurtlarda 700'e yakın imza toplandı. Kampanya öğrenciler tarafından ilgiyle karşılandı. Hatta kampanyaya destek olan öğrenciler tarafından kadın vb. sorunlar gündeme getirildi.

Trakya DGB; üniversitelerin ticarileşmesi, bilimsellikten giderek uzaklaşması, gericileştirilmesi ve 12 Eylül ürünü YÖK'e ve dayattığı eğitim sisteme karşı mücadeleyi sürdüreceğini belirtti.

Özgürlüğümüzden ve geleceğimizden vazgeçmiyoruz...

Liseliler birliğe, okullar meclise!

15 Temmuz darbe girişiminden bugüne, geline aşamada toplumsal yaşamın her alanına yayılan bir baskı söz konusu oldu. Egemenler bir yandan “demokrasi” naraları atarken, bir yandan da bu yalan ile birlikte toplumda keskin bir kutuplaşma yarattı. Diğer yandan OHAL ilanı ile sömürünün kapıları ardına kadar açılırken, meclislerinde işçi sınıfını daha da köleleştirecek sömürü politikalarını hayata geçirdi. 15.000 eğitim emekçisi keyfi olarak cemaatle bağları olduğu bahanesiyle açığa alındı ya da tutuklandı.

Türk sermaye devleti, içeride işçi, emekçi ve gençlere baskı, sömürü ve katliam politikalarıyla kan kustururken, dışarıda da emperyalistlerle işbirliği yapıp “terörü bitireceğiz” bahanesiyle Kürt halkının kazanımlarını ortadan kaldırmaya çalışıyor. Öte yandan Ortadoğu’da gerçekleştirilen kirli savaşa, askerlerini göndererek bizzat ortak oluyorlar. Tırmandırılan dizginsiz saldırılar, günden güne toplumda bir öfke de yaratıyor. Toplumun en dinamik kesimi olan gençlik de bu süreçten dolaysız olarak etkileniyor.

Liselerde bizlere “Okulda siyaset yasak” diyenler, Cansel Buse Kınalı için anma dahi düzenlemeyenler, okulları 15 Temmuz kutlamalarıyla açtılar. 15 Temmuz üzerinden AKP propagandası yapılarak, körüklenen milliyetçilikle beraber biz gençleri gerici ideolojiler etrafında birleştirmeye, kendi çıkarları ekseninde taraflaşmaya çağırdılar. Çağrılarını yanıttımızdır; sırtımızı onların kirli sistemine, yüzümüzü ise devrime dönüyoruz!

“GELECEK Mİ? GELECEKSİZLİK Mİ?”

Kapitalist sistemde insanca yaşamaya dair hiçbir kısıntı bulunmadığı gibi, kapitalizmin eğitim sisteminde de biz liseliler için hiçbir gelecek bulunmamaktadır. Yapboz parçasına dönen eğitim sistemi bizlere gelecek yerine sadece “ölüm, geleceksizlik, sömürü, intihar” vaat ediyor. İtaat eden bir gençlik yaratılmaya çalışılırken, bizleri sınavlarıyla sıra arkadaşımıza dahi düşman ediyor ve yalnızlaştırıyor. Okullarımızda bize öğrenciden çok müşteri gibi bakılıyor.

Şu anki eğitim sistemi, birincisi, sermayenin huzurunu, kapitalist devletin bütünlüğünü bozmayacak kadar “demokrat”; mücadele etmeyecek, hakkını aramayacak kadar “özgür”; sömürü düzenine karşı çıkmayacak kadar “eşit” bireyler yetiştirilmesini amaçlıyor. İkincisi, sistem bir yandan gerici, anti-demokra-

tik, ırkçı, bilimsellikten uzak müfredatlarla işçi ve emekçi çocuklarının beyinlerini uyuştururken, diğer yandan eğitim hakkını da para karşılığında alınıp satılan bir metaya dönüştürüyor.

Bunların yanı sıra 15 Temmuz’un ardından eğitim alanında ilerici öğretmenlere yönelik bir tasfiye süreci başlatılmıştı. Şimdi ise Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) tarafından 2014-2015 eğitim-öğretim yılının başında Türkiye genelinde gözde olan 155 okul “Proje Okul” kapsamına alındı. Proje okullarda öğretmen ve yönetici atama yetkisi doğrudan MEB’e verildi. Bu proje ile 8 yılını tamamlayan öğretmenler okuldan sürgün edilebilecek. Gönderilen muhalif öğretmenlerin yerine gerici-faşist öğretmenler getirilecek.

“MESLEK LİSELİLER BİRLİĞE!”

Meslek liseleri, sermaye sınıfı için özel bir anlam ifade etmektedir. Sermaye-

yardarlar, meslek liselerini “memleket meselesi” ilan ederek ucuz ve nitelikli iş gücünü bu alandan karşılamak istiyorlar. Sermaye sınıfının meslek liseleri üzerinden tartıştıkları ve gündeme getirdikleri her politika meslek liseleri için yeni bir sömürü kapısı demektir. Geçtiğimiz sene meslek liselerinde ek puanların kaldırılması ve barajların yükseltilmesiyle meslek liselilerin üniversite hayalleri bile yok edilmişti. Yakın dönemde ise Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz “Herkesin üniversiteye gitmesi şart mı?” diyerek meslek liselerine bakışlarını ifade etmiş oldu.

OHAL’de ise “Eğitim Özel Sektör İşbirliği Toplantıları” gerçekleştirilerek gündeme getirilen “İhtisaslaşmış Meslek Liseleri” politikasıyla, meslek liseleri doğrudan patronların hizmetine sunuluyor. Meslek liseliler 4 gün fabrikada çalışacak ve 1 gün eğitim alacak.

Öte yandan Suriyeli mülteciler sade-

ce “Türkçe A1” seviyesinde dil bilmeleri kaydıyla meslek liselerine alınacak. Zaten çok düşük bir ücret karşılığında çalışan Suriyeli göçmenler, mesleki eğitime alınarak sermayedarlar tarafından daha fazla sömürülecek.

Sermaye temsilcileri meslek liselerini “memleket meselesi” olarak tanımlarken, bizler “devrim meselesi” olarak tanımlıyoruz. Yeni dönemde üzerimize düşen sorumluluk, meslek liselerinde birlik çağrımızı yükseltmek ve birliğimizi güçlendirmektir.

“ÖZGÜRLÜĞÜMÜZDEN VE GELECEĞİMİZDEN VAZGEÇMİYORUZ!”

Geçtiğimiz dönem “Karanlığa sırtını dön!” eylemlilikleriyle kapatmıştk. Liselilerde büyüyen öfke bu dönem arttığı gibi, liselerde yakılan isyan ateşi de bugün hâlâ daha fazla alevlendirilmeyi beklemektedir. Üzerimize düşen sorumluluk, devrim ve sosyalizm mücadelesinin liselerdeki sesi ve soluğu olmaktadır.

Yeni dönemde Devrimci Liseliler Birliği olarak okul meclislerine yükleneceğiz. Okul meclisleri aracılığıyla liselileri okulda ve dünyada yaşanan sorunlar üzerinden bir araya getirerek tartışmalı ve harekete geçirmeliyiz. Kişilere bağlı çalışmanın dışına çıkarak kolektif bir akıl ile okul içerisinde bir çalışma örmeliyiz. Okul içerisinde kendimizi var edebilmenin ve okulumuzdaki liseli kitlesini kucaklayabilmenin yanı budur.

Okullardaki kol, kulüp gibi imkanları etkili bir şekilde değerlendireceğiz.

Dergi, sticker, afiş, yazılama, fanzin, yerel bülten gibi materyalleri etkili bir şekilde kullanmalı ve yazılar üzerinden insanlarla tartışabilmeliyiz.

Yeni dönemde meslek liselilerin birliğini inşa edebilmek için meslek liselerine yüklenecek ve her olanağı seferber edeceğiz.

“Geleceğimizden ve özgürlüğümüzden vazgeçmiyoruz!” beyannamemizi etkin bir biçimde kullanacağız.

Bizleri geleceksizliğe sürükleyen, karanlığa iten, stajlarda ve atölyelerde elektrik akımına kapılıp ölmemize sebep olan, parmağımızın kesilmesine, kafamızın pres makinesine sıkışmasına, intihar etmemize sebep olan bu sisteme karşı mücadeleyi büyütmeliyiz. Okullarda ördüğümüz faaliyetimizin gücüyle 29 Ekim’de gerçekleştireceğimiz il meclislerimizi güçlü örgütlemeliyiz

(Liselilerin Sesi’nin Kasım 2016 tarihli 76. sayısından alınmıştır...)

“İsyanın sonu, yaratıcılığın sınırı yoktur!”*

Ya direniş, ya direniş!

Dünyada kara bulutlar dolaşıyor!

Sermaye düzeni çok yönlü sıkışmış-
lık içindedir. Dünya çapında milyonlarca
insan ortalama yaşam standartlarının
altında, açlık sınırında yaşamaktadır. İşçi
ve emekçiler dünyanın tüm zenginliğini
üretirken, kendileri bu zenginliklerden
mahrum bırakılmaktadır. Savaşlar gide-
rek sertleşmekte, keskinleşmektedir.
Siyasal gericilik, mezhepsel çatışmalar,
artan silahlanma ve militarizm, azdırı-
lan milliyetçilik vb. olgular tüm dünya-
ya damgasını vurmaktadır. ‘90’lı yıllarda
“kapitalizmin ebedi”liğinden bahseden
burjuva ideologlar yaşanan krizin art-
tık dayanılmaz boyutlara vardığını itiraf
etmek zorunda kalıyorlar. Yaşanan bu-
nalımın ağırlığı, her alandan keskin bir
şekilde yansıyor. Savaşlara evrilen süreç,
emperyalist dünya burjuvazisinin artık
eskisi gibi yönetemediğinin/yöneteme-
yeceğinin bir göstergesidir.

“Emperyalist dünyanın iç ilişkilerin-
de kızışan rekabet, yoğunlaşan nüfuz
mücadeleleri, artan silahlanma yarışı ve
tırmanan militarizm, nihayet tüm bunları
tamamlayan ve en yıkıcı biçimde somut-
layan saldırganlık ve savaşlar dizisi, gü-
nümüz dünyasının ön plandaki gündelik
görünümünü oluşturmaktadır” (TKİP V.
Kongresi Bildirisi’nden...)

Emperyalistler arasında, Rusya ve
ABD şahsında dünya pazarına egemenlik
savaşının farklı bir boyutu yaşanmakta-
dır. Emperyalistlerin Suriye politikasının
açmazları onları köşeye sıkıştırırken, yı-
kıcı sonuçlarının bedeli tüm emekçilere
dayatılmaktadır. Emperyalistler bölgede-
ki politikalarını daha etkin uygulayabil-
mek için işbirlikçi devletleri kullanırken,
bunun yanı sıra her türlü dinci-gerici, ci-
hatçı çeteleri palazlandırmaktadırlar.

DÜNYADAN TÜRKİYE’YE SERMAYENİN AÇMAZLARI

Dünyada yaşanan süreç dolaysız ola-
rak Türkiye’yi de çok yönlü olarak etki-
liyor. Sermaye düzeninin yaşadığı krizin
rejim krizinden devlet krizine dönüştü-
ğü, 15 Temmuz darbe girişimiyle tartış-
masız hale geldi.

Emperyalizmin bölge açısından
en önemli taşeronlarından biri olan
Türk sermaye devleti bölgede etkin bir
güç olabilmek için her yolu deniyor.
Ekonomik, siyasi ve askeri olarak emper-
yalizme bağlılık rejim krizinde, dış politi-
kada, Kürt sorununda açmazlara sürük-
lüyor. AKP iktidarının Suriye üzerinden
emperyalistlerle kuracağı ilişkide Kürt

sorununda izleyeceği politika önemli bir
yerde duruyor. “Fırat Kalkanı operasyo-
nu” olarak kodlanan Cerablus seferinin,
Türk sermaye devleti açısından hedefi
Kürtlerin kazanımlarıdır. Bu da emper-
yalistlerin bugün dolaysız olarak destek
verdikleri bölgedeki Kürt hareketleri ile
çıkarlarına ters düşmektedir. “Günümüz
Ortadoğu’sunda bazı statükolar, özellikle
de Kürt sorunuyla bağlantılı olarak, ka-
çınılmaz olarak değişecektir. Fakat Türk
sermaye devletinin bunu kendi hesabı-
na ‘hamle’ ya da ‘atılım’lara dönüştür-
mekte herhangi bir şansı yoktur. Tayyip
Erdoğan iktidarının buna yönelik yeni
hesapsız maceraları, Türkiye halkları için
yaratacağı acı faturalarla birlikte, muh-
temeldir ki onun beklenmedik bir yoldan
ve biçimde yıkılışının da bir vesilesi ola-
caktır yalnızca.” (Ortadoğu’da gerilim ve
Türkiye, EKİM, Sayı: 304, Ekim 2016)

Emekçiler üzerinde ağır korku at-
mosferini perçinleyen AKP iktidarı, öte
yandan devlet içerisinde tasfiye ope-
rasyonlarını aralıksız sürdürüyor. 2013
sonlarından bu yana saf dışı bırakmak
için “inlerine kadar” girmeye başladığı
dünkü kirli ortaklarını, 15 Temmuz’un
ardından acımasızca ezmeye başladı.
Ardından da devletin her kademesinde,
kamuda, yani her alanda ilerici, sol, mu-
halif ve devrimci kesimi “temizlemeye”
girişti. Şu ana kadarki pervasızlık yargı,
ordu, basın, kamu vb. tüm alanlardaki
tasfiyelerin önümüzdeki dönem giderek
artacağına göstergesidir.

Saldırgan politikaların ülke genelinde
yansıması faşist baskı ve terördür. AKP
iktidarı 15 Temmuz darbe girişimi-
nin ardından baskı politikalarını arttırarak
tam bir terör estirmektedir. İlan edi-
len ve ikinci kez uzatılan OHAL ile polis
devletinin tüm vahşeti uygulanmaktadır.
Adım başı kontroller ile tüm toplum de-
netim altına alınmakta ve “alışacaksınız”

mesajı verilmektedir. Saldırıların keskin
boyutunu ise zindanlarda devrimci tut-
saklara yönelik baskı, hak gaspı ve işken-
cedeki tırmanış oluşturmaktadır.

SİSTEMİN ÇIKMAZLARI VE GENÇLİĞİN YOLU

AKP iktidarının yürürlükteki darbesi-
nin diğer bir boyutu ise gençlik alanında
hayata geçiriliyor. Sermaye devleti siste-
matik olarak liselilere ve üniversitelilere
saldırıyor. Toplumsal hareketliliklerde
önemli bir dinamik olan gençliğe yönelik
saldırıların başında ideolojik boyut bu-
lunmaktadır. 12 Eylül sonrası YÖK eliyle
uygulanan ve bugün yerleşmiş olan poli-
tikaların hedefi çok açıktır. Gençliğin ge-
lecek ve özgürlük mücadelesinin önüne
geçerek, biat eden, sorgulamayan, “din-
dar ve kindar” bir neslin şekillendirilmesi
hedeflenmektedir.

15 Temmuz sonrası yaşananlara bak-
tığımızda saldırıların önümüzdeki dönem
artarak devam edeceği görülecektir.
Liselerin anma programları ile açılması,
‘sırtını dönen’ liselilere “proje okul” kap-
samında cezaların verilmesi, üniversite-
lerin tüm ilerici unsurlarının üniversite
dışına atılması, öğrencilerin ve akade-
misyenlerin tutuklanması, özel güvenlik-
lerin ve polisin yetkisinin okul içerisinde
arttırılması vb. ilk akla gelen örneklerdir.

Siyasal olarak yaşanan krizin ekono-
mik alt yapısı elbette bulunmaktadır.
Giderek pahalılaşan hayat ve sürekli art-
tan eğitim masrafları... Devlet tarafından
karşılanması gereken hizmetlerin tüm-
den paralı hale getirilmesi... Nitelsiz
barınma (veya barınamama) halleri...
Artan ayrımcılık ve eşitsiz bir eğitim sis-
temi... Ve dahası krizlerinin yansıması
olarak kapatılan üniversiteler açılan bö-
lüm, kaosa ve hallaç pamuğuna dönen
sistem uygulamaları, sınav sistemleri
vb... Bütün yaşananlar net biçimde gös-

teriyor ki sistemin sefalet, açlık, baskı
dışında gençliğe verebileceği hiçbir şey
yoktur. Sistemin çok net söylediği şey
şudur: Ya benim politikalarım eksenin-
de asker olup öleceksiniz ya da gelecek
kırıntıları vaat eden eğitim kurumlarında
sürüneceksiniz...

Sistemin çıkışsızlığı ve seçeneksizliği
karşısında komünistlerin gençliğe çağrısı
açıktır: Gelecek ve özgürlük mücadelesi-
ni yükselt, kaderini ellerine al!

“DEVLETİN BİZE ATTIĞI TAŞLARI, GİDİP AYAĞINA DÖKMENE KARAR VERDİK”**

Örgütlenmek ve direnmek!... Genç
komünistler yaklaşan 6 Kasım ve sonra-
sındaki sürece tüm saldırıları göğüsle-
yecek bir hazırlık yapacaklardır. 12 Eylül
askeri faşist darbesinin ürünü olan YÖK
ve YÖK düzeninin hüküm sürdüğü karan-
lık, gençliğe geleceksizlik dışında bir şey
vaat etmiyor. Faşist baskı ve devlet terö-
rünün azdırıldığı, rutine döndüğü, OHAL
gerekçesi ile tüm hakların tırpanlandığı
ve yasaklandığı koşullarda direnmek dı-
şında bir seçenek bulunmamaktadır.

Gençlik bir bütün olarak bir öfke bi-
riktirmektedir. Sermaye iktidarının baskı
ve ablukasının sürekli bir tepki ve öfke
birikimi yarattığı aşıkardır. Ancak siste-
min yaşadığı çıkmazı emekçiler lehine
yıkabilecek olan, devrimci bir sınıf hare-
ketidir.

Gençlik cephesinden düzenin icazet
sınırlarını aşacak öfkeyi harmanlayacak
olan ise devrimci gençlik hareketi olacak-
tır. Bu karanlık ablukayı ancak kitlesel bir
mücadele ile dağıtabileceğiz. Ancak bu
gerçekleşene kadar, devrimci gençlik ha-
reketinin gelişimi için yapılması gereken-
ler önemlidir. Ulrike Meinhof’un sözü ile
“Devletin bize attığı taşları, gidip ayağına
dökmeye karar vermek” aslında genç-
liğin her alanda örgütlü mücadelesini
var edebilmekten geçiyor. Barınmadan
ulaşıma, nitelsiz eğitimden artan baskı
koşullarına kadar bir dizi sorun, sistemin
çıkışsızlığını ve yıkılması gerektiğini genç-
liğe anlatacağımız, politika üreteceğimiz
gündemlerdir. Bu anlamda da direnmek,
bugünün karanlığını yırtmak ve yarına
şekil vermek için zorunluluktur!

* TKİP Merkez Komite Üyesi Ümit
Altıntaş

** Ulrike Meinhof

(Ekim Gençliği’nin Ekim 2016 tarihli
164. sayısından alınmıştır...)

"Bir araya gelmediğin sürece yokluğa mahkum edilmeye devam edersin"

Çalışma koşullarında iyileştirme elde etmek için DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikasına üye olan ve işten atma saldırısıyla karşılaşan, İstanbul'daki genel müdürlük önünde direnişte olan MSC/Medlog işçileri ile konuştuk.

- Sizi tanıyabilir miyiz?

- Adım Yavuz Açı. Yaklaşık 13-14 aydır burada çalışıyordum. Çalışma şartlarımız ağır olduğu için biz de müdürümüzle konuştuk, şartlar ağır dedik. İyileştirilecek dediler, zaman verdiler. O zaman doldu iyileştirmediler. Kendisi başka bir göreve gönderildi. Ondan sonra gelen yeni müdürle de konuştuk. O da tamam dedi. Sonra o da bir şey yapamadı. Sonra üçüncü müdür geldi. O da bizi dinledi, notlar aldı. O da bayağı bir hevesle gitti ama döndüğünde o hevesi kalmamıştı. "Bir daha beni bu konu için rahatsız etmeyin" dedi. Müdürler bir üstüne gidiyor, onlar kabul etmiyor. Bize döndüğünde yapılamayacağını söyledi. Çalışma şartları çok bozuk, asgari ücretle çalışıyoruz. Asgari ücretin dışında sabah iş başı yapıyoruz, paydos saati belli değil. Hiçbir ek ödeme yapmadan bize bir saat dahi mesai ücreti ödenmedi bugüne kadar. Çünkü sabah çıkıp gece yarısına kadar durup gece yarısı da evimize geleliyorduk, servis yok. Bizi arabada yatmaya mahkum ediyorlar. Bir işe gittiğimizde de 35 lira para veriyorlar. 35 lirayla sabah, öğle, akşam yediğin zaman zaten bitiyor. Eve gittiğinde yani senin eline ne geçecek, 1300 lira. Bunların düzeltilmesini istedik. İş başı yaptığımızda düzeltereklerdi ve bugüne kadar kesinlikle zerre kadar düzelme olmadı. Yani ek hiçbir şey ödemediler. Maaş bordrolarını da yılbaşından beri vermediler. Yani maaş bordromuzu da görmüyoruz. Normalde her ay imzamız alınmalıydı, onu da yapmadılar. Biz de en sonunda arkadaşlarımızla görüştük, sendikayla bu işe devam edelim mi yoksa işten mi ayrılalım, bu şartlarda geçinmiyoruz diye.

- Bir daha beni bu konu için rahatsız etmeyin" dedi. Müdürler bir üstüne gidiyor, onlar kabul etmiyor. Bize döndüğünde yapılamayacağını söyledi. Çalışma şartları çok bozuk, asgari ücretle çalışıyoruz. Asgari ücretin dışında sabah iş başı yapıyoruz, paydos saati belli değil. Hiçbir ek ödeme yapmadan bize bir saat dahi mesai ücreti ödenmedi bugüne kadar. Çünkü sabah çıkıp gece yarısına kadar durup gece yarısı da evimize geleliyorduk, servis yok. Bizi arabada yatmaya mahkum ediyorlar. Bir işe gittiğimizde de 35 lira para veriyorlar. 35 lirayla sabah, öğle, akşam yediğin zaman zaten bitiyor. Eve gittiğinde yani senin eline ne geçecek, 1300 lira. Bunların düzeltilmesini istedik. İş başı yaptığımızda düzeltereklerdi ve bugüne kadar kesinlikle zerre kadar düzelme olmadı. Yani ek hiçbir şey ödemediler. Maaş bordrolarını da yılbaşından beri vermediler. Yani maaş bordromuzu da görmüyoruz. Normalde her ay imzamız alınmalıydı, onu da yapmadılar. Biz de en sonunda arkadaşlarımızla görüştük, sendikayla bu işe devam edelim mi yoksa işten mi ayrılalım, bu şartlarda geçinmiyoruz diye.

- Bu süreç üzerine mi sendika üyesi oldunuz, daha önce de üye miydiniz?

- Bu süreç üzerine olduk. Hemen üyelik başlattık. Ondan sonra 15-20 gün içerisinde üyeliklerimizi tamamlayınca bizi iş veren duydu tabi, muhbirleri var. Ona haber gitti, bizi hemen işten çıkardılar. Ben senelik izne çıkmıştım. Senelik izinden döndüğümde hemen beni işten çıkardılar.

Biz hepimiz TIR şoförüyüz. 1300 lira maaş veriyor. Belki buradaki bir odacı-

dan bile az maaş alıyorduk. TIR şoförlüğü yapan bir insanın evini düşünmemesi gibi bir şey olamaz. Kaza yapma riskimiz de artıyor. Ben bugün buraya direnişe geldim. Çocuğumu hastaneye götürdüm. Hastaneden geldim direnişe katıldım. İnsanın akli hep evde kalıyor yani. Beni o maaşla çalıştırıyorsun ama ondan sonra kaza olduğunda biz muhatapız, bizden kesiliyor. Biz bu şartların düzelmesi için de sendikaya başvurduk. Sendika da ciddi şekilde eğildi. Genel başkanla direkt muhatap olduk. Hemen ilgilendi. Bize katkılarının ne olabileceğini söyledi. Biz de arkadaşlarımızla toplandık, karar verdik. 2 haftada örgütlendik.

- Kaç kişi çalışıyor?

- 600 civarı kişi çalışıyor. Sendika çalışması başlayınca diğer illerle de diyaloga girdik. İstanbul'un dışında İzmir, Tekirdağ, Samsun, Kocaeli, Bursa, buralarda da işten atmalar oldu. Yaklaşık 150 kişi işten atıldık. Bizi elebaşı olarak adlandırarak işten attılar. İçeridekilere iyileştirme yaptılar şimdi.

- Siz iyileştirme istediğiniz için işten atıldınız. Ama içeride kalanlara iyileştirme yapıldı. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- İşleri aksadı doğal olarak. Çünkü ülkeye gelen bütün konteynırların sevk ve idaresini MSC ve Arkas yapıyor. Bunların ikisi Türkiye'nin en büyük iki firması liman işletmesi yönünden. Gelen bütün gemiler kendilerine ait ve indirme işlerini kendileri yapıyor. İndirilen işlerin sevkini kendileri yapıyor. Sizin malınızı kapınıza getirene kadar her şeyinden sorumlu oluyorlar. İşlerinde de küçülme,

daralma gibi bir şey söz konusu değil. Bunlar Arkas'la beraber holding dışına çıkıp kartelleşmeye dönüştürdüler. Çalışanın maaşını dahi beraber belirliyorlar. Limanın da beraber işletmeciliğini yapıyorlar.

- Bu kadar büyük bir firma talepleri karşılamaya yanaşmıyor yani?

- Hayır yanaşmıyor. Bizim istediğimiz zaten ufak bir şey yani. Bir iyileştirme, zam istedik. Biz onun işini gören insanlarız. Malı, canı, her şeyi teslim ettiği insanlarız. Ama bize o cömertliği göstermediler. Hiçbir şey söylemeden de beni işten çıkardılar. İhtar dahi yapmadan.

- Resmiyette ne olarak geçiyor işten atılma nedeniniz?

- 25/2 maddesinden attılar beni. ben TIR şoförüyüm. Beni o maaşla çalıştırmaması gerekiyor. Normalde devlet 4-5 yıldır işçileri branşlara ayırıyor. Benim branşım TIR şoförlüğü. Benim maaşımı TIR şoförlüğü üzerinden yatırıyor. Ama TIR şoförüne verilmesi gereken alt limit daha belirlenmedi.

- Branşlara bölündü ama fiyat belirlenmedi yani?

- Belirlenmedi. Kendi kafalarına göre para veriyorlar. Bizim istediğimiz deve-de kulak aslında, 200-300 lira. Afaki bir rakam değil bizim istediğimiz, iyileştirme istedik. 5 lira 10 lira bize etki eden rakamlar. Biz çocuğumuzu çocuğumuzu geçindiriyoruz yani. Şimdi çocuğuma ne götüreceğim yani, 2 aydır direniyorum burada. Bize tazminat da ödemediler, hiçbir şey ödemediler. İşsizlik maaşı da alamıyoruz.

- Dünyada ikinci olan bu kadar büyük bir firmanın istediğiniz miktarı vermemesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu vahşi kapitalizmin dik alası, başka izahı var mıdır yani? Kendisi gelip ülkemizden kazanlarla, konteynırlarla götürüyor parayı, bize damla damla veriyor. Asgari ücret alıyoruz, yılbaşından beri de bordroları vermiyor. Şimdi ne aldığımızı da bilmiyoruz. Şimdi saldırıp 'benim bordromu ver' de diyemezsin. İstiyorsun, getirmiyor. 'Gelecek' diyor gelmiyor. Biz kazançlarımızı görmeden bugüne kadar çalıştık. Ondan sonra da işten çıkardı, ortada kaldık. Yemek yok, çay yok, yol parası yok, servis yok, hiçbir şey yok. Arabanın içinde yatıyorsun. 35 lira da sana harcırah veriyor günlük.

- Son olarak işçilere, emekçilere söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- Bir araya gelmediğin sürece ezilmeye, yokluğa mahkum edilmeye devam edersin. Çoluk çocuğuna bir şey alama-dığın zaman o üzüntüyü bugün yaşıyorsun, yarın yine yaşamaya devam edersin. Örgütlenmeye çağırıyorum herkesi. Çünkü bir araya gelip dayanışma oluşturma-dığın sürece belirleyici onlar oluyor. Biz belirleyici olamıyoruz. Biz onlara para kazandırıyoruz ama belirleyici değiliz. Adamın 500 tane TIR'ı var, ben 500 tane TIR'ın bir tanesini kullanıyorum. Benim gibi 499 tane daha TIR şoförü var. Bu kadar aktif çalışıyoruz, gecemiz gündüzümüz belli değil, hani nerede bizim haklarımız? Kaza oluyor, hep şoför suçlu oluyor. Hiç işveren suçlanıyor mu? 'Dikkatli olsaydın' diyor ama non-stop çalıştırmayı onlar istiyor. Telefon edip diyorlar ki 'bu iş yetişecek'. Senin itiraz etme şansın yok ki. Senin gecen gündüzün belli değil. Uykusuz musun, yorgun musun, üzüntülü müsün... Halinden anlayan yok. O zaman seni işten atıyor, sen o işi götürmek zorundasın. İndiriyorsun bir iş daha veriyor ondan sonra oradan oraya... Böyle bir yaşam tarzımız var bizim. Hiçbir standardımız yok. İşe başlama saati, paydos saati patronun ihtiyacına göre belirleniyor. İşin durumu ne gerektiriyorsa onu yapıyorduk. Gemilerde binlerce konteynır var. O binlerce konteynır binlerce TIR demek. Bunları biz taşıyoruz. O malzemeyi götürmesek üretim olmuyor. Biz götürürken de bu şartlarda götürüyoruz işte. Sendika yasaların tanıdığı bir haksa biz onu kullanmak istedik.

“Patronlar nasıl birleşip işçi sınıfına savaş açıyorsa işçiler de birleşmelidir”

İstanbul Üniversitesi (İÜ) Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde işçi sağlığı ve iş güvenliği uzmanı olarak, hastanede yaşanan sorunlara karşı mücadele ettiği için işten atılan taşeron işçisi Cemal Bilgin'le konuştuk. Bilgin İÜ yönetiminin hak arama mücadelesine düşmanlığına ve sendikal bürokrasiye dikkat çekerek, iş kolu farkı gözetmeden işçi sınıfının birlik olarak mücadele etmesi gerektiğini vurguladı. Cemal Bilgin'le yaptığımız röportajı kısaltarak yayınlıyoruz. Röportajın tamamına www.kizilbayrak1.net adresinden ulaşılabilir.

- Sizi tanıyabilir miyiz?

- Adım Cemal Bilgin. İstanbul Üniversitesi (İÜ) Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde hasta bakıcı olarak çalışıyordum. 10 yılı geçkin olarak çalışıyordum hastanede. En az 10-15 tane taşeron firma de-
ğiştirdim. Haksızlık, hukuksuzluğa karşı sürekli hangi firma gelirse gelsin, hangi firmanın usulsüzlüğü varsa hep dile getirdim ve dile getirmeye devam ediyorum.

Geçen günlerde hastaların ve çalışanların ortak yemek yediği yemekhanedeki yemeklerden dolayı besin zehirlenmesi yaşandı. Ben de işçi sağlığı ve güvenliği baş temsilcisi olduğum için “bunu araştıralım” dedim. İlk önce taşeron firmaya gittim, iş sağlığı ve güvenliği uzmanına gittim. Onlar duyarsız kaldılar. Ben de hastane yönetimine gittim. Hastane yönetiminde müdür olan İbrahim Öztürk beye söyledim. Bana “Hayatınız boyunca yiyemeyeceğiniz yemeği ben size sundum. Yedi çeşit yemek yiyorsunuz. Nankörlük yapmayın” dedi.

Ben araştırmaya başlarken “seni işten çıkartacağız” demeler, tacizler, bağırıp çağırılmalar, “Cemal rahat dur, hakkında şikayet var”... “İşimle ilgili mi” diye sordum. “Yok işinle ilgili değil, sen her şeye burnunu sokuyormuşsun, ayak bağı oluyormuşsun, hastane yönetimi öyle söylüyor.” “Bir yerde haksızlık, hukuksuzluk varsa ben bunu gündeme getirdim” dedim. Tahlil sonuçlarında beş arkadaşımızda besin zehirlenmesi ve salmonella bakterisi olduğu ortaya çıkmış oldu. Ben bunları arkadaşlara söylediğimde arkadaşların haberi yoktu, arkadaşlara söylenmemiş. Dahiliye bölümündeki hekimler “eve gidebilirsin, sıkıntın yok” diyorlar. Çünkü hastane yönetimi saklıyor, taşeron firma saklıyor, bazı hekimler de tehdit edilmişler onlar da saklıyor. Hastane yönetiminin araştırması gerekirken,

benden öğrendiler. Sağlık politikalarının geldiği nokta da budur aslında. Yöneticiler sağlığı bile işletme mantığıyla yönetiyor.

- Resmiyette işten atılma nedeniniz ne olarak geçiyor?

- 25/2 maddesinden beni çıkardılar. Ahlaklılık, hırsızlık, kamuya zarar vermek, kurumun itibarını zedelemek, taşeron firmanın itibarını zedelemek... Hadi itibarını zedeledim, bağışladım çağırdım. Ben keyfimden mi bağırıp çağırılmışım? Kamuya zarar mı vermişim, malını mı çalmışım? Asıl kamuya zarar verenler kendileridir. İşçinin maaşını, yol parasını, yemek parasını kesenlerdir. İşçi çıkartanlardır. Bundan yaklaşık 3 sene önce bizim onayımız dışında yol paraları kesildi, maaşlarımızdan kesinti oldu ve bizi tehdit ettiler. Burada suçlu işçiler midir, üniversite yönetimi midir sormak lazım.

İki arkadaşımız hastanede iş kazasından öldü. Hastanede onlarca kişi kalp krizi geçiriyor, eklem rahatsızlıkları çekiyor. Hep görevleri olmayan işler yaptırıldığı için. İş sağlığı ve güvenliği eğitimleri tam olarak verilmiyor. Bunları söylemek, hak aramak suç mu yani? Ama memlekette maalesef OHAL bahanesiyle yöneticilere iyice güç kuvvet geçti.

- İşten atıldığınızda eylemlerinizi de OHAL gerekçesiyle yasaklanmaya çalışılmıştı...

- Tabii. Haftanın beş günü eylemlerimizi sürdürdüğümüzü söylemiştim. Onlarca çevik kuvvet geldi, ben tek başıyım. “Seni buradan kaldıracacağız,

valilikten, terörle mücadeleden talimat var, kalmana izin vermeyiz, çevreye zarar veriyormuşsun” dediler. Ben de oradaki yüzlerce pankartı gösterdim. “Özel firmaların pankartları her yerde asılı, onlar çevreye zarar vermiyor da benim burada işçi haklarını aramak için astığım pankart mı çevreye zarar veriyor” dedim.

- Direnişinizde sendikaların tutumu nedir?

- Bana Sağlık Emekçileri Sendikası (SES), Türk Tabipleri Birliği (TTB), Eğitim Sen sahip çıkıyor ama benim üyesi olduğum DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası sahip çıkmıyor. Başkanın yanına gittik ben sabıkalıymışım, benim bir ton evrakım varmış karakolda, yönetimde, rektörlükte... Ben bu eylemleri babamın hayrına yapmadım ki.

- Hakkınızda soruşturma var diye sendika destek olmuyor yani?

- Aynen öyle. Benim soruşturmam çokmuş, ben çok bağırıp çağırıyordum, sendikadan habersiz eylem yapıyordum... Bir sorun, sıkıntı varsa tabii ki eylem yapacaksın. Mahkemeye gidip sonuç almadan bekleyeyim mi? Sana bir taciz varsa, bir baskı varsa bunu nasıl püskürteceksin? Örgütlü mücadelenle, sendikanla püskürteceksin. Bir işçinin sabıkası varmış, soruşturması varmış diyerek bu eyleme destek vermemesi ne demek? Pankarttan ismini sildirmek ne demek?

Bir de DİSK bu... “Şanlı tarih” diye bahsediyorlar, ihanet tarihini de anlatıyorlar. İşçileri bölmek, parçalamak sendi-

kanın görevi değildir. Genel-İş İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Mehmet Pehlivan'la görüştüm “Biz diyalogla, masa başında iş çözmeye çalışıyoruz, bizim mücadele anlayışımızda eylem yapmak, çadır kurmak, bağırarak çağırmak yoktur” diyor. Bana “sen sendikal dili konuşmuyorsun” diyor.

Bir grup arkadaşımız sendikaya gitti. “Sakin sendikanın önlüğünü giymeyin” demişler. “Önlüğü giyersen sizi üyelikten atarım” diyorlar. Sendikanın bana şikayeti de ben sendikaya çok eleştiri yapmışım, dedikodusunu yapmışım, sendikaya küfredmişim... Sendika sahip çıkmıyorsa işçi küfür de eder. Diyorum ki “Gelin işçilerle örgütlenme toplantısı yapalım, bilinçlendirelim”, gelmiyor. “Dava aç” diyoruz, açmıyor. Sen o zaman niye sendikacılık yapıyorsun? Biz de mücadelemizi sonuna kadar sendikaya rağmen, patrona rağmen, her şeye rağmen sürdüreceğiz. Adalet de hukuk da gerçek sendika da işçilerin olacak. Ben buradan işçilere söylüyorum. Kesinlikle korkmasınlar.

İşçilerin bir araya gelerek patrona karşı, zalime karşı birleşmesi lazım. İş kolu sendikacılığı demek din, dil, ırk, mezhep, cinsiyet ayrımı yapmak gibidir bu saatten sonra. Patronlar nasıl birleşip işçi sınıfına savaş açıyorsa işçiler de birleşmelidir. Eğitimleri, bilinçlendirmeyi, örgütlenmeyi kim anlatacak? Sendikalar anlatacak. “Sendikayı eleştirme, sendikalar zaten yerin dibinde” diyorlar. İşçiye sahip çıkmayan sendika yerin dibine girsin. Mücadele veren yeni sendika anlayışı filizlensin. Bunlar yerin dibine girmedikleri sürece işçiler de toprağa gömülü kalır.

- Son olarak işçilere, emekçilere söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Dediğim gibi işçilerin birleşmesi lazım. “Benim olsun, koltukta ben oturayım” değil. O koltuğun artık olmaması lazım. Sokaklarda meydanlarda örgütlenme ve mücadele lazım. Öğrencileri ayırmamak lazım, memuru, işçiyi ayırmamak lazım. Dik ve omurgalı durarak, mücadeleyle tüm işçilerin yan yana gelmesi lazım. Başka çaresi yok. İşçiler yan yana gelmediği sürece hiçbir kazanım olmaz. Biz mücadeleyi daha da büyütsek, alttan bir mücadele yürütsek, fabrikalarda, iş yerlerinde, mahallelerde, sokaklarda, inan ki ne OHAL kalır ne de patronların lehine kararlar çıkar. Eski sendikacılık anlayışının değişmesi lazım. Başka bir çaresi yok.

OHAL ipinde iki cambaz

Biripteikicambazoynamazmış. Bunun doğru olduğuna bir kez daha şahit olduk. OHAL'le yönetilen iki ülkenin, Fransa ile Türkiye dışişleri bakanlarının "benim OHAL'im senin OHAL'inden iyidir" üzerine yaptıkları muhabbet, burjuva siyasetin olduğu kadar burjuva politikacıların da içerisinde yüzdükleri bataklık, gerçeğin yarısını kabul ederek gerçeklere nasıl ihanet ettiklerini bir kez daha gözler önüne serdi.

"Fransa ile Türkiye'deki OHAL yapısal olarak farklı. Fransa'daki OHAL'lerde yargının hâlâ bağımsızlığı söz konusudur" diyen Fransa Dışişleri Bakanı Jean-Marc Ayrault sözlerini şu şekilde sürdürmüş; *"Sizlerdeki OHAL'de ise polise ekstra bir yetki getiriliyor. OHAL düzenlemelerinin, hukuk devletine saygıyı, temel hak ve özgürlükleri göz önünde bulundurması ve yargılamaların adil bir şekilde sürdürülmesi gerekiyor."*

Fransız bakanın salvoları karşısında çaresiz kalan Türk Dışişleri bakanı M. Çavuşoğlu ise bir anda eşitlikçi kesilerek "Fransa'daki OHAL ile Türkiye'deki arasında bir fark yoktur. Fransa'da ve Türkiye'de özgürlükler kısıtlanmamıştır" demiş. Türk dışişleri bakanı arkadan atıp tuttıkları, kendi OHAL'lerinin Fransa'dan çok daha özgürlükçü olduğu yalanını bol keseden atarken her nedense mevkidaşı karşısında suspus olmuş.

ALAFRANGA DEMOKRASİYLE ALATURKA DEMOKRASİNİN ÇARPIMINDAN GERÇEK DEMOKRASİ ÇIKMAZ

Alafranga burjuva demokrasisiyle, alaturka burjuva demokrasisi değişik tarihsel koşulların damgasını taşıyorlar. Fransa'da kapitalizm ve demok oluyorki burjuva demokrasisi büyük Fransız burjuva devriminin ürünü olarak gelişip egemen olurken, Türkiye'de ise kapitalizm batı kapitalist-empyralist sistemine bağlılık temelinde gelişerek egemen oldu. Empyralizme bağlı olarak gelişen kapitalizm, eski üretim biçimleriyle birlikte empyralizmin ülke içerisindeki ekonomik ve sosyal dayanaklarını oluşturdu. Kapitalist gelişme sermayenin yoğunlaşarak tekelleşmesine yol açtı, sanayi kapitalizmiyle finans sermaye kaynaşarak mali sermaye oligarşisinin egemenliğiyle sonuçlandı. Kapitalist gelişmenin tekelleşmeye doğru evrilmesi, serbest rekabet dönemine denk düşen burjuva demokrasisinin siyasal gerçilik-

le yer değiştirmesine yol açtı. Çavuşoğlu'nun muhatabı karşısında 'aramızda fark yok' diyerek boyun eğmesinin arkasında bu tarihsel, toplumsal, ekonomik olgular vardır.

GERÇEĞİN YARISININ İKRARI, GERÇEĞİ DEĞİŞTİRMİYOR

Türk mevkidaşına herkesin önünde 'demokrasi' dersi vererek ilk raundu kazanan Fransız dışişleri bakanı Jean-Marc Ayrault gerçekleri altüst ediyor. OHAL, sermaye devletinin değişik biçimlerinden sadece biridir. OHAL de, faşizm, askeri faşist diktatörlük, başkanlık, parlamentarizm gibi burjuva devlet biçimlerinden sadece birisidir. Sınıf mücadeleleriyle dolu bir tarihe ve çok değişik devlet biçimlerine tanıklık eden Fransa'nın dışişleri bakanının "Fransa'daki OHAL'lerde yargının hâlâ bağımsızlığı söz konusudur" sözleri ucuz bir propaganda değilse, bakanın cehaletindendir. Söz konusu olan şey cehaletten ziyade burjuvazinin sınıf çıkarlarını korumak için arsızca başvurulmuş kaba yalandan ibarettir.

timine kadar uygulanıyor, belediyelere bile kayyım atanıyor. Alaturka OHAL ile alafranga OHAL arasındaki fark işte bu kadar. Sermayeye ve onun güçlerine sonuna kadar özgürlük, yönetilen, sömürülen baskı altındaki sınıf ve halklara karşı ise baskı ve terör.

OHAL'ler burjuva devlet aygıtının alışıldık tarzda yönetmede içerisinde girildiği zorlukları devlet şiddetiyle takviye etmenin araçları olarak ilan edildiler. Genellikle sistem partilerinin ortak konsensüsü olarak ilan edilen OHAL'ler 'ulusal güvenlik' sosuna bandırılırlar. Fransa ve Türkiye'de ilan edilen OHAL'lerin ilanı da aynı kurallara ters düşmedi, sermaye partilerinin ortak 'kararları' olarak ilan edildiler.

"NE İSTEDİNİZ DE VERMEDİK"İN FRANSIZCASI: "DAHA FAZLA KAYNAK İSTİYORSUNUZ, VERİYORUZ"

Yüksek devlet borcunu bir türlü azaltamayan, AB içerisinde reket üstünlüğünü Almanya'ya kaptıran ve ekonomik büyümeye çare bulmayan Fransız burjuvazisi yükselen işsizler, özellikle de genç işsizler ordusunun baskısı altında iyice bun alıyor. Son olarak OHAL'in Euro 2016 için uzatıldığı söylense de, yazın bir kez daha OHAL'in 2017'e kadar uzatılması kararlaştırıldı. Grevlere karşı sınırsız polis terörü estiren "sosyalist" Hollande hükümetinin işçileri bakanı, polisin daha fazla kaynak istediğine de "Daha fazla kaynak istiyorsunuz, veriyoruz. Destek istiyorsunuz, alıyorsunuz. Ne istediniz de vermedik" diyerek yakınıyordu.

'ULUSAL GÜVENLİK' BATAKLIĞI FAŞİZMİ BÜYÜTÜYOR

Bu iki örnek kapitalist sistemde işlerin artık eskisi gibi gitmediğini gösteriyor. Kapitalizmin ekonomik ve siyasal krizi içerisinde badana yapan Fransa giderek daha çok polis şiddetine ihtiyaç duyuyor. 'Ulusal güvenlik' yalanıyla ilan edilen OHAL bataklığında faşist partiler daha çok güçleniyorlar. Milliyetçi Cephe'nin oyları yüzde 30'lara çıkarak, Sosyalist Parti'yi çoktan geride bırakmış bulunuyor. Bizde de, 'Tanrının lütfu' olarak karşılanan darbe girişiminin ortaya çıkardığı ulusal mutabakat bataklığına dayanan OHAL, içeride ve dışarıda tırmandırılan saldırganlığın önemli bir dayanağı olarak değerlendiriliyor.

Bu karanlıktan tek çıkış yolu devrimci bir sınıf hareketi yaratmaktan geçiyor.

Madem 'yargı hâlâ bağımsız' olacaksa, 'polise ekstra bir yetki' verilmeyecekse, 'düzenlemeler, hukuk devletine saygı, temel hak ve özgürlüklerin göz önünde bulundurulması ve yargılamaların adil bir şekilde sürdürülmesi' mümkün olacaksa, ohalde OHAL'e ne lüzum var?. Tekelci burjuvazi için ölüm kalım sorunu olan "Yeni çalışma yasası"nın, Anayasa'nın 49-3 maddesinin OHAL dönemlerinde yürütmeye sağladığı olanağı kullanan hükümetin, oylamaya başvurmadan yasayı kabul etmesi, bakanı sonuna kadar yalanlıyor. Kriz durumlarında polise ve orduya geniş yetkiler tanıyan OHAL uygulaması Fransa'da da mahkeme kararı olmadan evlerde arama yapılmasına, toplantı yasağı ilan edilmesine ve tehlikeli gördüğü şahısların ev hapsine alınmasına imkan tanıyor. Alın size hukukun üstünlüğü!

Türkiye'de bu işler çok daha rahat yürütülüyor: KHK'larla milyar dolarlık sermaye bir anda el değiştiriyor, devlet terörü sokaklarda kol geziyor. Grevler yasaklanıyor. Sömürge hukuku son san-

Kartal İşçi-Emekçi Kadın Komisyonu buluşması

Kartal İşçi-Emekçi Kadın Komisyonu (İEKK) kadına yönelik şiddete karşı bir araya geldi. 22 Ekim Cumartesi günü saat 15.00'te yan yana gelen kadınlar pek çok gündem üzerinden tartışma gerçekleştirdi.

Sıradan bir hal alan kadına yönelik şiddetin güncel örnekleri üzerinden açılan sohbette şiddetin arka planına dair konuşmalar yapıldı. Gittikçe artan kadın ve çocuklara yönelik şiddetin hasta, psikopat, cani kişilikler üzerinden açıklanamayacağından, bu vakaların süreklilik arz ettiğinden, toplumsal bir sorun olduğundan bahsedildi.

Sohbette son dönemde kadın ve çocuklara yönelik şiddet olaylarında artışın, yoğunlaştırılan dinsel-gericilikle doğru orantılı olduğu belirtildi. Bunun 12 Eylül'den bugüne devreye sokulan baskı ve zor aygıtlarının yanı sıra tırmandırılan

dinsel gericilikle kitlelerin edilgenleştirilmeye çalışılmasının bir sonucu olduğu söylenildi.

Bugün de mahkeme kararları ve yasal düzenlemelerle psikolojik, kültürel, cinsel vb. her türlü istismarın devlet güvenesi altında olduğu vurgulandı.

Kârın baz alındığı bir toplumsal düzende her şeyin, her değerın satılık olduğu, kadın ve çocukların parayla alınıp satıldığı, işçilerin kiralandığı belirtilerek bugün yaşananların da bu toplumsal düzenin gerçekliği olduğu belirtildi. Kadın ve çocuklara yönelik şiddetin, gericiliğin son bulmasının da bu toplumsal düzenin son bulmasıyla gerçekleşeceği belirtildi.

Sohbette kadınların örgütlenmesinin önündeki engellere değinildi. Kadınların üretimde olmasının, sınıf bilincinin ve özgürleşmesinin de önünü açtığı vurgu-

landı. Kadınların bilinçlenmesi noktasında çeşitli çalışmalar, etkinlik, eğitim, film gösterimleri vb. faaliyetlerin yapılması konuşuldu. Çocuk bakımının kadını bağlayan bir sorumluluk olduğu belirtildi ve çocuklara yönelik faaliyetlerin kadınlarla bir araya gelinmesini kolaylaştıracağı söylendi. Kartal Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nin haftada bir gün gerçekleştirdiği çocuk atölyesine çağrı yapıldı.

Kısa bir müzik dinletisinin de yapıldığı buluşmada ayrıca Alevilik, kaiklik, Cumhuriyet vb. pek çok farklı siyasal sorun üzerine de tartışmalar gerçekleşti. Kadınlar siyasal tartışmaların, eğitim çalışmalarının bir ihtiyaç olduğunu vurguladılar.

Kartal İEKK buluşması, bir sonraki buluşma tarihinin netleştirilmesiyle son buldu.

KIZIL BAYRAK / KARTAL

Ayşegül Terzi'ye tekme atan gericiye tahliye!

İstanbul Maslak'taki otobüste, "şort giydiği için" Ayşegül Terzi isimli kadına tekme atan gerici Abdullah Çakıroğlu tahliye edildi. Anadolu 40. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki ilk duruşmaya tutuklu sanık Abdullah Çakıroğlu ve avukatı, Ayşegül Terzi ile çok sayıda kadın avukat katıldı.

Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından hazırlanan iddianamede Çakıroğlu hakkında "inanç, düşünce ve kanaat hürriyetinin kullanılmasını engelleme", "halkı kin ve düşmanlığa tahrik veya aşağılama", "kasten yaralama" ve "hakaret" suçlarından toplam 2 yıl 7 aydan 9 yıl 4 aya kadar hapis cezası istemiyle dava açılmıştı.

"HASTALIK" VE "CİNLER"LE MEŞRULAŞTIRMAYA ÇALIŞTI

Kimlik tespitinin ardından savunma yapan Çakıroğlu, "hoca efendi" dediği kişilere hastalığı için gittiğini ve ilaç aldığını söyledi. Terzi'ye saldırısının da "kendi kendine bağırıp çağırma hallerinden" olduğunu öne süren Çakıroğlu "hastalık halinde istem dışı reflekste bulunduğunu" iddia ederek kendisinin de darp edildiğini öne sürdü.

Savunmasının devamında kendisine "cinler musallat olduğunu" söyleyen Çakıroğlu, Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde 14 gün kaldığını belirterek, Ayşegül Terzi'ye saldırısını "kadınların Kuran ve hadislerde belirtildiği üzere örtünmesi gerektiği" üzerinden savunmaya devam etti.

"BANA TEKRAR SALDIRABİLİR"

Ayşegül Terzi de saldırının kendisine tekme atması sonrasını hatırlamadığını, gözünü hastanede açtığını söyleyerek Çakıroğlu'nun kendi evine yakın bir yerde oturduğunu, serbest bırakılması durumunda tekrar saldırıya uğrayabileceğini ifade etti.

Terzi'nin avukatı Bahar Ünlüer Öztürk de Çakıroğlu'nun tutukluluk halinin devamını talep etti.

AVUKATTAN "KUTUPLAŞTIRMA" DEMAGOJİSİ

Çakıroğlu'nun avukatı ise kadın örgütlerinin davaya müdahil olma talebi üzerine "kutuplaştırma" demagojisi yaptı.

Mahkeme heyeti Çakıroğlu'nun tahliyesine ve mahkemenin 21 Aralık'a ertelenmesine karar verdi.

Onlar

Onlar bir değil bin değil... Milyonu geçti sayıları adlı, adsız kahramanların. Hepsisi de onurlu yaşamlarıyla mücadelemize örnek olanlar. Onlara isim vermek olmaz, haksızlık olur isimsiz kahramanlara. Her biri birer candı, canımızdan canımızdan en yiğitlerimiz olan halk kahramanları.

Yaşanacak güzel yarınlar için gençliklerini, hayatlarını feda edenler. Onlar,

haksızlığa karşı kavganın en yılmaz neferleri. Umudun, direncin sembolü, insanca yaşamın kıvılcımlarıydı onlar. Umutsuzluğa kapıldığımızda bazen, resimdeki arkadaşlarımızın gözlerine bakıyorum. Yıldızlaşıp ölümsüzlüğü yol eyleyenlerin çakmak çakmak gözlerine.

Herhangi bir grev çadırına girersen, onlardan birkaçı orada. Panel, yürüyüş, boykot, hele ki direnişlerde hep onlar var. Hangi ahmak söyleyebilir öldüklerini. Edebiyatta, sanatta onlar, işkencehanelerde, zindanlarda, doyasıya yaşamamasalar da yaşamın en güzel yerinde onlar. 1800'lerin devrimcilerinden bile öğrenmiyor muyuz onurlu yaşamın ger-

çeklerini. Onların öyküleri anlatmakla bitmez. Hangi sanatçı anlatabilmiştir "Yaşamayı delicesine sevdiğin halde" gülümseyerek ölüme gidebilmeyi. Onları anmak, sahiplenmek doğum/ölüm yıldönümü geldiğinde değil, bilimsel sosyalizmi öğrenerek, bıraktıkları devrim bayrağını yükselterek olur. Sınıfını kavramak, emek mücadelesinde yerini almakla olur. İşçi, emekçi, yoksul köylü, ezilen, sömürülen tüm insanlar uğruna canlarını veren yoldaşlarımızın ideallerini bizler gerçekleştirelim. Ya da anmayalım tertemiz adlarını, sahip çıkıyor da görünmeyelim.

ANKARA'DAN BİR BELEDİYE İŞÇİSİ

**Gerici, piyasacı eğitime,
faşist baskı ve saldırılara,
YÖK'e ve YÖK düzenine karşı...**

**6 Kasım'da
sokağa, eyleme!**